

**Başkent
Üniversitesi**
Güzel Sanatlar
Tasarım ve Mimarlık
Fakültesi

AKADEMİK KADRO

Prof. Dr. Adnan TEPECİK (Dekan, Bölüm Başkanı)

Prof. Dr. Can HERSEK (Dekan Yardımcısı, Bölüm Başkanı)

GÖRSEL SANATLAR VE TASARIM BÖLÜMÜ

Prof. Dr. Adnan TEPECİK (Bölüm Başkanı)

Prof. Dr. Cengiz IŞIK (Öğretim Üyesi)

Prof. Dr. Filiz YENİŞEHİRLİOĞLU (Öğretim Üyesi)

Yrd. Doç. Tevfik İnanç İLİSULU (Öğretim Üyesi)

Yrd. Doç. Dr. Eylem TATAROĞLU (Öğretim Üyesi)

Dr. Çiğdem GENÇLER GÜRAY (Öğretim Görevlisi)

Dr. Nilüfer PEKER (Öğretim Görevlisi)

Dr. Emir H. ÜLGER (Öğretim Görevlisi)

M. Bora TÜRKKAN (Öğretim Görevlisi)

Halime FİŞENK (Öğretim Görevlisi)

Ece AKAY ŞUMNU (Öğretim Görevlisi)

Murat Devrim ATILGAN (Öğretim Görevlisi)

Güliz ÖKTEM (Araştırma Görevlisi)

Sibel AKTAŞ (Uzman)

İÇ MİMARLIK VE ÇEVRE TASARIMI BÖLÜMÜ

Prof. Dr. Can HERSEK (Bölüm Başkanı)

Prof. Dr. Ayhan Azzem AYDINOZ (Öğretim Üyesi)

Doç. Dr. Nuray BAYRAKTAR (Öğretim Üyesi)

Yrd. Doç. Dr. Müge BAHÇECİ (Öğretim Üyesi)

Dr. Umut ŞUMNU (Öğretim Görevlisi)

Ferhat DORKIP (Öğretim Görevlisi)

Rıza MENDİLCİOĞLU (Öğretim Görevlisi)

Gül İLİSULU (Araştırma Görevlisi)

MODA VE TEKSTİL TASARIMI BÖLÜMÜ

Prof. Dr. Semiha AYDIN (Bölüm Başkanı)

Doç. Burcu ARICI TUZUN (Öğretim Üyesi)

Pınar TÜRKDEMİR (Araştırma Görevlisi)

SANAT TARİHİ VE MÜZECİLİK BÖLÜMÜ

Doç. Dr. Billur TEKKÖK (Bölüm Başkanı)

İDARİ KADRO

Selim SÜNTER (Fakülte Sekreteri)

Gözde GÖVSULU (Dekan Sekreteri)

Nida AYDIN (Bölüm Sekreteri)

İLETİŞİM BİLGİLERİ

Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi

Baglıca Kampüsü Eskişehir Yolu 20. km Bağlıca 06810 ANKARA

☎ 00903122466635 ☎ 00903122466639

WEB

Fakülte ile ilgili detaylı ve güncel bilgiye (bölümlerin ders programları, öğretim elemanları, düzenlenen etkinlikler, giriş sınavı, vb.)

<http://gsf.baskent.edu.tr/>

web sitesinden ulaşabilirsiniz.

Kampüse ulaşım servislerle sağlanmaktadır. Kalkış yeri ve saat bilgilerine aşağıdaki genel ağ adresinden ulaşabilirsiniz:

<http://www.baskent.edu.tr/ulasim/>

bellek 2. sayı

Başkent Üniversitesi Adına Sahibi

Rektör Prof. Dr. Kenan ARAZ

Yayın Sorumlusu

Dekan Prof. Dr. Adnan TEPECİK

Editör

Doç. Dr. Nuray BAYRAKTAR

Yayın Kurulu

Prof. Dr. Can HERSEK

Yrd. Doç. Tevfik İnanç İLİSULU

Dr. Emir H. ÜLGER

Öğr. Gör. Halime FİŞENK

Arş. Gör. Pınar TÜRKDEMİR

Tasarım

Öğr. Gör. Halime FİŞENK

Bültende yer alan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

2. Sayıya Dair

Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi bünyesinde yılda bir kez Mayıs ayında yayımlanması planlanan “**Bellek**” bir paylaşım ve aynı zamanda bir iletişim ortamı. Elinizdeki 2. sayı Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi’nin bir “**sanat**” ve “**eğitim**” kurumu olma işlevini hayata geçirdiğinin aynı zamanda bir göstergesi.

Bu sayıda ağırlıklı olarak ele aldığımız başlıklar 27-29 Nisan 2011 tarihleri arasında gerçekleştirdiğimiz “**1. Sanat ve Tasarım Eğitimi Sempozyumu**” ve 22-29 Nisan 2011 tarihleri arasında gerçekleştirdiğimiz “**Disiplinlerarası Çalıştay**”. Gerek konunun önemi gerekse Sempozyum ve Çalıştay üzerine yapılan olumlu değerlendirmeler bu başlıkların öne çıkmasına yol açtı. Öte yandan Fakültemiz bünyesinde yeni bir bölüm olarak “**Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü**”nün açılmasını büyük bir mutlulukla geniş bir değerlendirme yazısıyla sayfalarımıza taşıdık. Yine bu sayıda Fakültemizin kurumsal temsiline ilişkin etkinlikler ve Fakültemizde gerçekleştirilen sergi ve konferanslar büyük yer tutmakta. Öğrencilerimizin başarılarını duyurmak açısından kalıcı bir araç olan “**Bellek**” öğretim elemanlarımızın etkinliklerini paylaşmak açısından da büyük önem taşımakta.

Her sayıda Fakültemiz etkinliği olarak gerçekleştirilen en az bir konferans metninin yayınlanacağı “**Bellek**” akademik açıdan da bir referans ortamı olmayı hedeflemekte.

Fakültemizdeki eğitimin ve yaşamın tanığı olarak bu sayı, yine öğrenci ve öğretim elemanlarımızın katkıları ile zengin bir içerikte hazırlandı.

Bu sayıda desteğini bizden esirgemeyen öğretim elemanlarımıza ve öğrencilerimize gönül borcumuz var biliyoruz. “Bellek” kolektif bir ürün ve bu nedenle bizce çok önemli ve benzerlerinden çok değerli.

Fakültemizi diğer eğitim kurumlarından farklı kılan “**Bellek**”, süreç içinde en geniş kesimden öğrencilere ve öğretim elemanlarına ulaşmayı amaçlamakta.

Güzellikleri paylaşmak dileğiyle....

Yayın Kurulu

1. Sanat ve Tasarım Eğitimi Sempozyumu ve Sempozyum Kapsamında Gerçekleştirilen Disiplinlerarası Çalıştay Hakkında Dekanımız Prof.Dr. Adnan Tepecik ile Yapılan Söyleşi

Rektörümüz Prof. Dr. Kenan Araz sempozyum açılış konuşmasını yaparken...

Sempozyumda müzik dinletisi

Sempozyum izleyicilerimiz

Dekanımız Prof. Dr. Adnan Tepecik sempozyum açılış konuşmasını yaparken...

Yenimahalle Belediye Başkanı Fethi Yaşar konuşmasını yaparken...

İnsanlık tarihinde sanat ve tasarım eğitimi, usta çırak ilişkisine dayanan ve zanaat boyutunu geçmeyen bir uygulama biçiminde kendini göstermiştir. Avrupada on altıncı yüzyılda başlayan Rönesans hareketleri, yeni keşifler ve buluşlarla birlikte sanat eğitimindeki geleneksel ilişkilere yeni bir bakış açısı eklenmiştir. Özellikle on sekizinci yüzyılda Fransız İhtilali'nin ortaya çıkardığı toplumsal hareketlere bağlı olarak, sanat eğitimi okullarda akademik anlamda ders olarak okutulmaya başlanmıştır. Tasarım sözcüğünün ortaya çıkmasına gerekçe olarak, üretim ve tüketim ilişkilerindeki yeni kavramlar ileri sürülmüş, Sanayi Devrimi'nin en önemli etkisi, makine çağına giriş ve üretim çeşitliliği açısından yeni tasarımların düşünülmesini zorunlu kılması olmuştur.

Yirminci yüzyılın başlarında sanat ve tasarım ilişkisinin önemini kavrayan ünlü Alman tasarımcı, mimar ve sanat adamı Walter Gropius, sanat ve tasarımın birbirinden kopmayacak ikili olduğu konusunda yayınladığı manifestoda, sanatçı, tasarımcı ve zanaatkarların bir araya getirilmesi gerektiğini savunarak, bu düşüncüyü destekleyen bir okul kurmaya karar vermiştir. Bauhaus adı verilen okul, çağın sanat eğitimine damgasını vuran bir kurumdur, tüm dünyayı etkilemiştir ve bugün bu etkisi ülkemizde de hala devam etmektedir.

Başkent Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi tarafından düzenlenen, "1. Sanat ve Tasarım Eğitimi , Dün Bugün Gelecek" başlıklı sempozyumda, birbirine çok yakın ya da çok uzak gibi duran sanat ve tasarım kavramları, dün bugün gelecek teması üzerine kurgulanmıştır. Yirmi birinci yüzyılda dünyanın ve ülkemizin, bilgi çağını yaşadığı bir zaman diliminde, sanat ve tasarım eğitimi dün nasıldı,

bugün ne durumda ve gelecekte nasıl olacak sorularına ilişkin görüşlerle, çözüm önerileri; daha nitelikli tasarımın nasıl olması gerektiği, sanat ve tasarımın estetik kavramı ile nasıl buluşturulacağı ve ihtiyaçlar prensibinde bu iki kavramın, ön ve arka planda yan yana nasıl olabileceği tartışmaları sempozyumun ana temasını oluşturmuştur. Bu anlamda ülkemizin 150 değerli bilim ve sanat adamı, akademisyenler, düşünürler bir araya gelmeye ve konu hakkındaki görüşlerini paylaşmaya karar vermişlerdir. Bu görüşler bir kitapta toplanarak ortamla paylaşılmıştır.

Fakültemiz ile Yenimahalle Belediyesi ortak projesi olan ve 22-29 Nisan 2011 tarihleri arasında Bağlıca Kampüsünde gerçekleştirilen, 1. Sanat ve Tasarım Eğitimi Sempozyumu "Dün, Bugün, Gelecek" başlıklı Disiplinlerarası Çalıştay'da ise Türkiye'den ve çeşitli ülkelerden davetli 10 sanatçı ve tasarımcı, Ankara'daki tüm Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültelerinden seçilen toplam 100 lisans veya yüksek lisans öğrencisi ile buluşmuştur. Davetli sanatçılar Ali Herischi, Andreas Treske (Almanya-Türkiye), Erdağ Aksel, Genco Gülan, Hüsamettin Koçan, Istvan Orosz (Macaristan), Özlem Özkal, Reha Benderlioğlu, Reza Abedini (İran) ve Serhat Kiraz, 10'ar öğrenci ile bir hafta boyunca atölye çalışmaları yürütmüşlerdir. Atölye çalışmaları süresince elde edilen ürünler Öğr. Gör. Bora Türkkan küratörlüğünde 29 Nisan 2011 günü Galeride sergilenmiştir. Ayrıca Çalıştay kapsamında Reza Abedini ve Istvan Orosz kişisel çalışmalarını tanıttıkları birer sunum gerçekleştirmişlerdir.

Fakültemiz tarafından düzenlenen Sempozyumun ve Çalıştayın başarıya ulaşması sürecinde, öncelikle üniversitemizin kurucusu ve kurucu

rektörü Prof. Dr. Mehmet HABERAL hocamızın sanat ve tasarıma vermiş olduğu desteği her zaman yanımızda hissettik, bu nedenle kendisine sonsuz şükranlarımızı sunuyorum.

Rektörümüz Prof. Dr. Kenan ARAZ'a sempozyumun yapılmasında bizi cesaretlendirdiği ve desteği için bir kez daha teşekkürlerimi sunuyorum. Sempozyumun çalıştay kısmında üniversitemizle ortak protokol imzalayan Yenimahalle Belediye Başkanı Sayın Fethi YAŞAR'a içtenlikle bir kez daha teşekkür ediyorum. Rektör yardımcılarımız Prof. Dr. Mustafa KURU ve Prof. Dr. A. Kadir VAROĞLU sempozyum hazırlığının her aşamasında yanımızda oldular ve desteklerini hiç esirgemediler. Tüm düşünce aşamasından itibaren, özveriyle çalışan sempozyum ve çalıştay kurulundaki arkadaşlarıma ve öğrencilerimize de içtenlikle teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Adnan TEPECİK
Dekan

Çalıştaydan

Serhat Kiraz öğrencileri ile

Çalışmaların paylaşımı

Çalışmalar sürüyor

Çalışmalar sürüyor

Projeler tamamlanıyor

Sergi hazırlıkları

Sergi kuruluyor

Başkent Üniversitesi

Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi

Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü Açıldı

Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi bünyesinde 2011 – 2012 Eğitim - Öğretim Yılında ek kontenjanla öğrenci alan bölümümüz, moda, tekstil ve hazır giyim sektörünün ihtiyaç duyduğu nitelikli elemanları yetiştirmek üzere kurulmuştur.

Bir eğitim programı; ülkenin ihtiyaçlarına cevap vermesi, programda yer alan derslerin ve içeriklerinin alet niteliğinde mesleki bilgi ve beceriler kazandırması ve eğitim – öğretim ortamını kazandırılacak niteliklere fırsat verecek biçimde desteklemesi ile güçlüdür. Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü bu ölçütleri en iyi biçimde karşılayacak şekilde planlanmıştır.

Moda ve Tekstil Tasarımı Programının ülkemiz ihtiyaçlarına cevap vermesi bakımından sektörün durumunu kısaca özetlemekte yarar vardır.

Tekstil ve hazır giyim sektörü ülkemiz sanayisinin önde gelen sektörlerinden biridir. Son 40 yılda bu alanda önemli aşamalar kaydetmiş olan bu sanayi kolu, özellikle konfeksiyon üretimi ile emek yoğun ve az sermaye gerektiren bir alandır. Tekstil ve hazır giyim sektörü Türkiye ekonomisi içinde üretim, istihdam ve ihracat açısından büyük öneme sahiptir. Toplam ihracatımızın yaklaşık yüzde 20’ sini hazır giyim sektörü meydana getirmektedir.

Tekstil sektörü, temel insan ihtiyaçlarına hitap etmesi, yaşam kalitesini artırmaya yönelik çabaların gündeme gelmesi, iletişim ve üretim süreçlerindeki

teknolojilerin gelişmesi ve moda eğilimlerinin sık sık değişmesi gibi nedenlerle kendisini geliştirmek durumundadır. Sektörün atılım yapması kuşkusuz iyi yetişmiş insan gücüne bağlıdır. İşgücünde aranan niteliklerin, teknolojik gelişmelere, iş süreçlerine ve müşteri taleplerine bağlı olarak sürekli değiştiği günümüzde, hayat boyu öğrenme felsefesini benimseyen, bu yaklaşımla bilgi ve becerilerini sürekli güncelleyen bireylerin yetiştirilmesine olan ihtiyaç da artmaktadır.

Nitelikli insan gücü yetiştirmede üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmek üzere Başkent Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi bünyesinde Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü açılmış ve 2011-2012 yılında eğitim - öğretime başlanmıştır.

Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü Eğitim Programı:

~ *Moda alanında yaratıcı ve özgün fikirlere sahip,*
~ *Kurguladığını yorumlayabilen,*
~ *Tasarladığını çizebilen,*
~ *Çizdiğini kalıp ve dikim becerileriyle üretebilen,*
~ *Sektöre markalaşma alanında katma değer sağlayabilen,*
~ *Üretim süreçlerini, performans kriterlerine uygun yeterlikle araştırma süreçlerini bilen,*
~ *Mesleki sorunlara yenilikçi çözümler getirebilen,*
~ *Moda tasarımı ile ilgili teknolojileri kullanabilen,*
~ *Zamanı verimli kullanan,*
~ *Takım çalışmasına yatkın,*
~ *Çevreye duyarlı,*
~ *Bilgi teknolojilerini kullanabilen,*
~ *Mesleğe ilişkin etik değerleri öncelikler arasına alan,*
~ *Öğrenmeye ve değişmeye açık*
niteliklere sahip öğrenciler yetiştirmeyi hedeflemektedir.

Programın hedeflerini destekleyici fiziki ortam özellikleri eğitimde başarı için temel gereksinimlerdendir. Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümünde başarıyı maksimum düzeyde sağlamak için üniversitemizde sunulan olanaklardan bazıları şunlardır:

~ *Sanat Atölyeleri,*
~ *Fotoğraf Stüdyosu,*
~ *Bilgisayar Destekli Kalıp Tasarım Ünitesi,*
~ *Baskı Atölyesi,*
~ *Kesim Atölyesi,*
~ *Üretim Atölyesi,*
~ *Hammadde ve Ürün Deposu.*

Donanımlı bir moda tasarımcısının sadece çizim yapmayan aynı zamanda çizdiğini üretebilen bir eğitim alması gerektiğine olan inancımızdan dolayı eğitim öğretim hayatları boyunca öğrencilerimiz hazır giyim üretim atölyemizde gerçek üretim ortamında ders işleme olanağını bulabileceklerdir. Öğrencilerimizin sene sonlarında yapacakları stajlar onları gerçek iş hayatına hazırlayacaktır.

Bölümümüzün hem fiziki alt yapısı hem de donanımlı akademik kadrosu sayesinde geleceğe güvenle bakabilecek genç moda tasarımcıları yetiştireceğimize olan güvenimiz sonsuzdur. Öğrencilerimiz birinci ve ikinci yarıyılta çoğunlukla fakültemizin diğer bölümlerindeki öğrencilerle birlikte dersler alacaklardır. Bu durum hem öğrencilerimize farklı disiplinlerden gelen fakültemiz öğretim elemanlarıyla tanışma ve onlardan faydalanma fırsatı sunacak hem de diğer bölümlerdeki öğrenciler ile yakın ilişkiler kurmalarını sağlayacaktır. Bu durum gelecekte yürütülecek ortak projeler ve çalıştaylar için takım çalışması ruhunu da besleyecektir.

Dört yıllık lisans eğitimleri süresince öğrencilerimiz uzmanlaşmak istedikleri alana göre seçmeli derslerle kendi yönlerini çizebileceklerdir. Öğrencilerimiz, eğitimleri süresince hammadde bilgisinden dikişe, çizimden kalıba, kalıptan üretime, üretimden pazarlamaya kadar her türlü alanda dersler alacaklardır. Eğitimlerini tamamlayan öğrencilerimiz “Moda Tasarımcısı” unvanı ile mezun olacaklardır.

Mezun öğrencilerimiz;

~Tasarım stüdyolarında,
~Moda ajanslarında,
~Moda evlerinde,
~Tekstil firmalarının tasarım departmanlarında,
~Fabrikaların tasarım, Ür-Ge ve Ar-Ge bölümlerinde,
~Model hanelerin ihracat ve müşteri ilişkileri bölümlerinde,
~Bireysel girişim ile kendi işyerlerinde ve
~Tekstil sektörü içinde daha bir çok alanda istihdam olanağı bulabileceklerdir.

Çağdaş bir eğitim kurumu olan Başkent Üniversitesi’nde, alanında uzman akademik kadrosu ve her konuda anlayışlı ve çözümcü yaklaşıma sahip idari kadrosu ile yenilikçi bir ortam sunan Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi’nde okuma , Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü’nden mezun bir “Moda Tasarımcısı” olma isteğindeki her öğrenci ile en kısa zamanda buluşmayı diliyoruz.

Prof. Dr. Semiha AYDIN
Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü Başkanı

Başkent Üniversitesi

Güzel Sanatlar Tasarım ve

Mimarlık Fakültesi

İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı

Bölümü Eğitimine Dair

Lisans eğitimine 2004-2005 eğitim - öğretim yılında başlamış olan ve ilk mezunlarını da 2007-2008 eğitim - öğretim yılında vermiş olan İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümümüz geçtiğimiz döneme kadar toplam 96 öğrenciyi başarı ile mezun etmiştir. Yüksek Lisans programımız da YÖK tarafından onaylanmış olup bu yıl içinde eğitime başlayacaktır.

Bölümümüzün deneyimli kadrosu ile yürütülen eğitimimiz ilk yıl Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi bünyesinde yer alan farklı bölüm öğrencilerinin ortak olarak katıldıkları sanat ve tasarım ağırlıklı dersler ile başlamaktadır. Eğitimin ilk üç yılında temel meslek dersleri ağırlıkta iken son yıl uzmanlaşmaya dönük seçme dersler ile öğrenciler ilgi duydukları alanlarda çalışma hayatına hazırlanmaktadır.

Eğitim programımız içinde en önemli ders öğrenciye tasarım becerisini geliştirme olanağı sağlayan ve her dönem farklı bir iç mekan ve çevre tasarımlarının hazırlandığı proje dersidir. Temelde diğer tüm teorik ve uygulamalı dersler öğrencilere kazandırdıkları sanatsal, estetik, teknik, tarihi ve teknolojik bilgiler ile başarılı bir tasarımcı için gerekli donanımı sağlamaktadır. Derslerimizin bir bölümü teknolojik donanıma sahip sınıf ve stüdyolarda teorik olarak işlenirken tasarıma yönelik dersler öğretim elemanı ve öğrenci iletişimi ile, bir tür usta çırak ilişkisi çerçevesinde süren bire bir kritikler ve tartışmalar ile

yürütülmektedir. Söz konusu derslerin sonuç ürünleri de geniş katımlı jüriler tarafından değerlendirilmektedir.

Öğrencilerimizin okul dışı çalışma hayatında tercih edilen elemanlar olmaları, yurt içi ve yurt dışı seçkin üniversitelerde yüksek lisans programlarına kabul edilerek ve zaman zaman akademisyen olarak istihdam edilmeleri eğitim programımızın başarısının en belirgin kanıtlarıdır. Ayrıca öğrencilerimizin henüz mezun konumuna dahi gelmeden çeşitli mimari tasarım yarışmalarında birincilik dahil çeşitli derecede ödüller kazanmaları gurur kaynağımız olup öğrenci ve öğretim kadromuzun şevkini arttırmaktadır. Söz konusu ödüller içinde 2011 İhracatçılar Birliği Mobilya Tasarım Yarışması'nda İhracatçılar Birliği Büyük Ödülü ile Sanset İkoor Özel Ödülü'nün kazanılması, 2009 MOSDER IV. Ulusal Ev Mobilyaları Tasarım Yarışması'nda Aksesuar Kategorisi'nde iki adet Mansiyon Ödülü'ne layık görülen projeleri hazırlayan öğrencilerimizin olması önemlidir.

Fakültemizdeki eğitim ortamı , alanında isim yapmış başarılı sanatçı ve tasarımcıların davet edildikleri seminer, konferans ve workshop çalışmaları ile zenginleştirilmekte ve aynı zamanda düzenli sergiler ile de öğrencilerin mesleki duyarlılıkları ve bilinçleri arttırılmaktadır. Çeşitli malzeme firmalarının tanıtım çalışmalarına olanak sağlanırken zaman zaman da üretim merkezleri ve fabrikalar ziyaret edilmektedir.

Öğrencilerimize ana dilimiz Türkçe ile eğitim verilirken, yabancı dil olarak bir yıl hazırlık sınıfında verilen temel İngilizce eğitiminin yanında her sömestr mesleki İngilizce dersleri ile de öğrencilerimizin yabancı dil bilgileri

kuvvetlendirilmektedir. Bu olanakların dışında öğrencilerimizin üniversitemizin BÜDAM merkezinde Japonca ve Rusça gibi farklı dilleri de öğrenme şansları bulunmaktadır.

Bölümümüz çağdaş bilimsel ve sanatsal gelişmeleri takip ederken Avrupa normlarını da yakından izlemekte ve uluslar arası bağlantılara da ayrı bir önem vermektedir. Bu çerçevede Erasmus programı ile öğrenci ve öğretim üyesi değişimlerini teşvik etmektedir. Halen üç öğrencimiz bu program ile yurt dışında bulunmaktadır.

Bölümümüzü tercih edecek adayların deneyimli ve uzman bir kadrodan iyi bir eğitim alacaklarını hatırlatarak bir ömür boyu Dünyayı güzel bir açıdan görecekləri ve ürettikleri tasarımlarla mutlu olabilecekleri bir meslek sahibi olacaklarını vurgulamak isterim.

Prof. Dr. Can M. HERSEK
İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı
Bölüm Başkanı

Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Etkinlikleri 2011-2012

■ Sergiler

TUĞRUL ÇAKAR İĞNE DELİĞİ FOTOĞRAF SERGİSİ

Öğr. Gör. Tuğrul Çakar'ın "İğne Deligi" adlı fotoğraf sergisi 1. Sanat ve Tasarım Eğitimi Sempozyumu kapsamında 25 Nisan 2011 tarihinde Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi sergi salonunda açılmıştır.

"İğne Deligi" sergi açılışından

"İğne Deligi" sergisi

"İğne Deligi" sergisi

İNANÇ İLİSULU, HALİME FİŞENK ve GÖKHAN NUMANOĞLU BELGELER(İZ), GÖRSEL BELGELEME SERGİSİ

Başkent Üniversitesi Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü, Grafik Tasarım Programı öğretim elemanlarından "Yrd. Doç. İnanç İlisulu, Öğr. Gör. Halime Fişenk ve Arş. Gör. Gökhan Numanoglu"nun karma sergisi olan "Belgeler(iz)" in açılışı Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi'nde 13 Mayıs 2011 tarihinde yapılmıştır.

Sergideki çalışmalar, 22-29 Nisan 2011 tarihleri arasında yapılan "Başkent Üniversitesi Disiplinlerarası Çalıştayı" kapsamında fakültemize yurt içi ve yurt dışından davetli olarak gelen çalıştay hocalarının ve katılımcı öğrencilerin çalıştay boyunca gösterdikleri performanslarını belirli temalar çerçevesinde, kronolojik olarak ve mekansal anlamda görsel olarak belgelemiş ve izleyicilerle paylaşmıştır.

"Belgeler(iz)" sergisinden

"Belgeler(iz)" sergisinden

"Belgeler(iz)" sergisinden

CAN M. HERSEK ÇİZGİMİN SERÜVENİ ÇİZGİ ROMAN VE KARİKATÜR SERGİSİ

Prof. Dr. Can Hersek'in "Çizgimin Serüveni" adlı çizgi roman ve karikatür sergisi 17 Mayıs 2011 tarihinde Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi sergi salonunda açılmıştır.

"ÇİZGİMİN SERÜVENİ"

İlkokul sınırlarında başlamış olduğum çizim çalışmalarım önceleri resim formunda gelişirken, zaman içinde çizgi roman ve karikatür alanında yoğunlaşmıştır. Mimarlık eğitimim sırasında da çizgiye dayalı uğraşlarım zaman buldukça devam ettiğim bir hobi niteliğini kazanmıştır. Ancak mimarlık eğitimimi tamamlayıp meslek hayatına atılınca mimari proje tasarımları, rölöve ve restorasyon proje çizimleri ile geleneksel konut yapılarımızın perspektif çizimleri giderek tek uğraşı alanım olmuştur.

Mimari meslek yaşamımdaki çalışmalarımın doğal sonucu olarak 2006 yılında Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde açmış olduğum ilk sergim "Geçmişten Günümüze Kadar Evlerimiz" adını taşımaktaydı. Ancak geçen yıllar içerisinde biraz ara vermiş olduğum gençlik yıllarımdaki serbest resim ağırlıklı çizim tutkumu bu yıl yeniden hatırlayarak fakültemizdeki genç meslektaş adaylarımız ile paylaşmak istedim. Böylece resim, karikatür ve çizgi roman çalışmalarımı kronolojik bir düzende bir araya getirerek "Çizgimin Serüveni" başlığı ile bir çizgi roman ve karikatür sergisini gerçekleştirdim. İnanyorum ki fakültemizin tüm sanat dallarına ve sanatçılara olanak sağlayan etkinlikler ile dolu bugünkü ortamı pek çok yetenekli genç öğrencimize çok daha güzel çalışmalarını ileriki yaşamlarında gerçekleştirmek için ilham verecektir. Kişisel inancıma göre fakültemizin öğrencileri sanatın tüm alanları ile ilgilenmeli ve kendilerini çok yönlü olarak geliştirmelidirler. Bende kişisel olarak bu sergi çalışmam ile söz konusu etkinliklere ufak bir katkı koyabildiysem ne mutlu bana!

Sergimi gerçekleştirmede bu olanağı sağlayan başta Dekanımız olmak üzere desteklerini her zaman yanımda hissettiğim tüm mesai arkadaşlarıma çok teşekkür ederim.

Prof. Dr. Can HERSEK

ECE AKAY "VAR" HEYKEL VE İLLÜSTRASYON SERGİSİ

Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi zemin ve birinci kat sergi salonlarında 27 Ekim / 16 Kasım 2011 tarihleri arasında "Var" adlı heykel ve illüstrasyon sergisi düzenlenmiştir. Sergi Öğretim Görevlisi Ece Akay'ın 2010—2011 yılları arasında yaptığı heykellerden ve sunuşunu Umut Şumnu'nun yazdığı "Günah Keçisi" başlığı altındaki

illüstrasyonlarından oluşmaktadır. Heykeller çoğunlukla kalıcı olmayan malzemelerle yapılmış çağdaş yazıtlardır. İllüstrasyonlar ise özellikle hayvan hakları konusunda yoğunlaşmış, günlük niteliğindeki denemelerdir.

"Var" sergisinden bir görüntü

"GÜNAH KEÇİSİ"

Pavlov'un deneyleri sanalın aksine hayvanlar üzerine değil, insanlar üzerinedir. Pavlov, deneylerini hayvanlardan hayvanlığı öğrenmek için değil, kendi insanlığının farkına varmak için, insan dediğimiz şeyi oluşturan ablaki-estetik-dilsel değerleri anlamak için yapmıştır. Pavlov'un deneylerindeki hayvanlar insanlara insanlığı yansıtan 'evcil aynalar' olmuşlardır. Pavlov, tıpkı La Fontaine gibi, biç bir zaman hayvanlardan hayvanlığı öğrenmeye çalışmamıştır. Pavlov'un hayvanlarla kurduğu 'insanca' ilişki aslında sürekli görmekten geline bir şiddeti, uygarlık ve vahşilik arasında gidip-gelen kaygan sınırı yüzeye çıkarır. Hayvan insanca ilişki kurulabildiği, evcilleştirilebildiği, eve ait 'sevimli' bir sembol haline ge(tiri)lebildiği sürece uygarlığın salyasız-kılsız-tüysüz-kansız ortamlarında dolaşmasına izin verilen bir varlık haline gelir. İnsanca ilişki kurulamayan aksi durumlarda ise hayvanların kurban edilmesi, evin refahı için feda edilmesi kaçınılmazdır. Bu kapsamda, hayvanların ölümü insanlık için her zaman istisnadır. Hayvanların vahşiliğiyle kıyaslandığında bu kurban etme (sacrifice) her zaman için masum ve kutsal (sacred) bir şiddet olarak kalır. Bu noktada, "Kuzuların Sessizliği" filminin 'jamyam' Hannibal Lecter karakteri insan/hayvan,

uygarlık/vahşet ikiliğini yapı söküne uğrattır; her iki kategoriyi de, aralarındaki katı sınırı muğlaklaştırarak, sorunsallaştırır. Hannibal'in hayat görüşü insanlık için korkutucu derecede basittir! Hannibal "hayvanları yiyorum, bu nedenle insanları yemiyorum" demek yerine, "hayvanları yiyorum, bu nedenle insanları da yiyorum" der. Ve, böylece Lecter, uygarlık ile vahşiliğin birliğini temsil eder.

Benzer bir yaklaşım Franci Bacon'un resimlerinde, ve resimleri üzerine söylediği şu sözlerde izlenebilir: "mezbahaları ve eti konu alan resimler bana hep dokunmuştur; bence bunların bepsi çarpmıha geriliş hikâyesinin parçası... tabii ki hepimiz etiz, hepimiz potansiyel leşeriz. bir kasap dükkânına girdiğimde, hayvanını yerine orada duranın ben olmadığımı şaşarım".

Sorun elbette ne uygarlık ve vahşet arasındaki sınırı yok sayan /anlamsızlaştıran Hannibal Lecter'in yaklaşımıyla, ne de insan ve hayvan arasındaki farkı yok sayan /aynılaştıran Francis Bacon'un yaklaşımıyla çözülemez. Derrida'nın söylediği gibi elbette, bunca canlı türleri arasında birtakım aşılmaz sınırlar; indirgenemez farklılıklar vardır. Ama insan ile hayvan arasında bir tek sınır; tek ve bölünmez bir sınır; yoktur.

Dolayısıyla sorun, aslında hayvanlarla kurulacak ilişkinin yeniden tanımlanmasıyla, bu ilişkinin insanca olması gerektiği inancından uzaklaşmakla, çözülebilir. Sorun aslında bir hayvan-oluş sorunudur. Tıpkı Kafka'nın Dönüşüm'ündeki gibi, hayvanlardan hayvanlığı öğrenme sorunudur. Sorun kendini insanlığını hayvanlar üzerinden tanımlamak yerine kendindeki-insanlığındaki hayvanlığı farketme sorunudur.

Dr. Umut ŞUMNU

MELEK ŞAHAN HEYKEL SERGİSİ

Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi sergi salonunda 21 Kasım - 9 Aralık 2011 tarihleri arasında, Ege Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim- İş Eğitimi Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Melek Şahan'ın eserleri sergilenmiştir.

Melek Şahan'ın eserlerinden

İÇ MİMARLIK VE ÇEVRE TASARIMI BÖLÜMÜ ÖĞRENCİ ÇALIŞMALARI SERGİSİ

2007 yılından bugüne her yıl kesintisiz olarak devam eden Ankara Tasarım Haftası, seminerler, sunumlar, tasarım sergileri, video art gösterimleri ve çalıştayları kapsayan bir tasarım etkinliğidir. Ankara Tasarım Haftası, tasarımı üst başlık olarak kurgulayarak farklı disiplinleri bir araya getirmeyi amaçlamaktadır. Ankara Tasarım Haftası, yaşadığımız çağın temel sorunlarına ayna tutmaktadır. Bu sorunların çözümüne tasarımın katabileceği “artı değer” farkındalığından hareketle 2011 Ankara Tasarım Haftası konseptini “Tasarımda İç İçelik” olarak belirlemiştir. Etkinlik kapsamında 11 - 19 Aralık 2011 tarihleri arasında Ankara Çağdaş sanatlar Merkezi’nde düzenlenen tasarım sergisine, Başkent Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü adına 4 mezun öğrencimiz çalışmalarıyla katılmıştır. Ece Erkut, Elif Bahadır, Eren Yünür ve Tuğçe Öztan’ın 4.sınıf bitirme projelerinden oluşan çalışmalarda konu proje yürütücüleri

Prof. Dr. Ayhan Azzem Aydınöz, Prof. Dr. Can Hersek ve Arş. Gör. Gül İlisulu tarafından “Başkent Üniversitesi SPA Merkezi İç Mekan ve Çevre Düzenlenmesi” olarak belirlenmiştir. Etkinliğin önemli bir parçası olan tasarım sergisinde izleyicilerle buluşma olanağı bulan bölümümüz, bu tür etkinliklere geçmişte olduğu gibi gelecekte de katılmaya devam ederek Ankara’nın kültürel ve sanatsal ortamına katkıda bulunmayı bir gelenek haline getirmeyi amaçlamaktadır.

FAKÜLTEMİZ ÖĞRENCİ ÇALIŞMALARI “İSTANBUL TASARIM HAFTASI 2011” ETKİNLİKLERİ KAPSAMINDA SERGİLENDİ

2005 yılından beri tüm İstanbul Tasarım Haftası (İstanbul Design Week) etkinliklerinde üniversitelerin tasarım bölümlerine ücretsiz sergi alanı verilerek öğrenci projeleri için yer tahsis edilmekte ve atölye çalışmaları yapılmaktadır.

2011 yılında daha önceki yıllardan farklı olarak üniversitelerle olan iş birliğini yeni bir boyuta taşımak için İstanbul Design Week kapsamında tüm tasarım eğitimi veren kurumların yer alacağı bir karma sergi düzenlenmiştir. Tasarım kurumlarını ve üniversitelerini temsilen öğrencilerin prototiplerinin ve maketlerinin sergilendiği bu projenin amacı, uluslar arası platformlara taşınabilecek bir üniversiteler sergisi oluşturulmasıdır. İDW 2011 öğrenci sergi küratörlüğü Derin Sarıyer tarafından yapılmıştır. Ayrıca, tasarım eğitimi veren kurumların ortak tasarım platformu oluşturulması ve tasarım öğrencileri sergi alanları arasındaki

görsel farklılıkların ortadan kaldırılması da uygulama amaçları arasındadır. İstanbul Design Week Öğrenci Sergisi ile birlikte üniversite projelerinin tanıtım seminerleri düzenlenmiştir. Etkinlikler kapsamında eğitim alanlarını ve projelerini tanıtabilecekleri 10 dakikalık görüntülü ve sözlü tanıtım alanı yaratılmıştır. Okul tanıtımları, proje çizimleri, pafta görsellerinden oluşacak görüntüler İstanbul Design Week boyunca öğrenci sergi alanında sergilenmiştir. Fakültemiz İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü’nden Eren Yünür, İhracatçılar Birliği Mobilya Tasarım Yarışması’nda 2011 Büyük Ödülü’nü aldığı mobilya tasarımı ile Utku Demiroğlu, Sanset Ikoor Özel Ödülü’nü aldığı mobilya tasarımı ile sergiye katılmışlardır. Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü 4. sınıf öğrencilerinden Serkan Çağlayan’ın 1.lık ödülü, Damla Ünal’ın 2.lık ödülü aldığı 48. Uluslararası Troia Festivali Afiş Tasarımı Yarışması için tasarladıkları afişler ile Merve Akçay ve Ayça Yücesoy’un Ambalaj tasarımına ait posterleri aynı kapsamda sergilenmiştir. Merve Akçay ve Ayça Yücesoy aynı zamanda Good 50x70 Çalıştayına katılmışlardır.

Eren Yünür’ün projesi IDW’de

Utku Demiroğlu ve Eren Yünür’ün projeleri IDW’de

Ayça Yücesoy ve Merve Akçay’ın projeleri IDW’de

IDW’de genel bir görüntü

FAKÜLTEMİZ ÖĞRENCİLERİNİN MEZUNİYET SERGİSİ

23 Haziran 2011 tarihinde düzenlenen mezuniyet sergisinde Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü Grafik Tasarımı Programı öğrencilerinin son sınıf illüstrasyon ve proje derslerinde yaptıkları çalışmalar sergilendi. Son sınıf illüstrasyon dersi öğretim görevlisi Ece Akay ve proje dersi öğretim görevlisi Murat Devrim Atılğan koordinasyonunda gerçekleştirilen sergide geleneksel tekniklerin güncellenmiş ve sayısallaştırılmış yorumları dikkat çekti. Projelerin

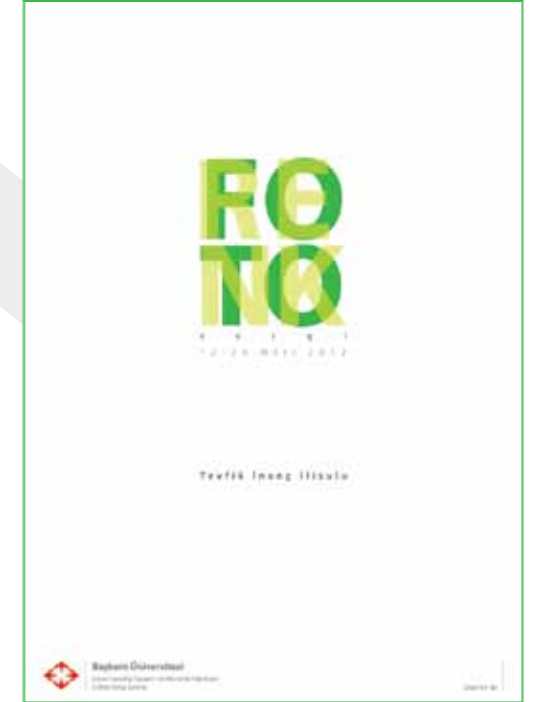
geliştirilme aşamasında teknik ve fonksiyonun yanı sıra kavramsal boyut ve düşünsel yönün önemi proje hedeflerinde öğrencilere tanımlandı, Sergide öğrencilere tanımlanan hedefler doğrultusunda çalışmaların geliştirildiği gözlemlendi. Aynı sergide İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü öğrencilerinin proje çalışmaları da sergilendi ve büyük bir beğeni ile izlendi.

Balıkesir Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sergisi 12 Aralık 2011 tarihinde Fakültemiz sergi salonunda yoğun bir katılımı açıldı. Öğretim elemanlarına sertifika verilen törenin ardından sergide yer alan çalışmalar büyük bir beğeni ile izlendi.

20 Şubat-9 Mart 2012 tarihleri arasında gerçekleştirilen Doç. Burcu Arıcı’nın Desen dersi öğrencileri ile Öğr. Gör. Bora Türkkan’ın Heykel ve Özgün Baskı Teknikleri dersleri öğrencilerinin 2011-2012 Güz Dönemi final projeleri sergisi, öğretim elemanları ve öğrenciler tarafından yoğun ilgi gördü.

Başkent Üniversitesi, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi öğretim üyelerinden Yrd. Doç. T. İnanç İlisulu’nun FOTORENK adlı sergisi 12 Mart 2012 tarihinde Başkent Üniversitesi G Blok sergi salonunda açılmıştır.

Uzm. Sibel Aktaş'ın seramik öğrencilerinin çalışmaları 14 Mart 2012 tarihinde Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi sergi salonunda açıldı. Farklı fakültelerden bu dersi alan öğrenciler, sergi açılışında çalışma süreçlerini paylaştı.

"Diriliş" Sergisi, Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü Grafik Tasarım Programı ile İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nün ortak ve temel dersi olan Temel Tasarım dersinde ilk yarıyılının sonunda öğrencilerin başarısını ödüllendirmek ve motive etmek amacı ile düzenlenmiştir. Sergi, 2011-2012 Güz Dönemi çalışmalarının finalini kapsamaktadır. Çalışmalarda

öğrenciden beklenenler şöyle sıralanabilir: Dört ayrı karton zemin üzerine, dört ayrı kademeli tasarım ile, ikinci boyuttan üçüncü boyuta, "diriliş" kavramı "soyut" olarak betimlenecektir. Bu dörtlü "diriliş" dizgesi, seçilen bir ana fikir ve öğrencilerin oluşturduğu felsefe doğrultusunda tasarlanacak, kavram geliştirilecek, bu kavram ile ilgili bir slogan bulunacak, geliştirilen kavramsal felsefeyi anlatan bir manifesto yazılacaktır.

Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü öğrencilerinin 3 Boyutlu Logo Tasarımları, "Canlandırma" etkinliği Fakültemiz sergi salonunda gerçekleştirildi.

İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü öğrencilerimizden Elif Demiralp'in Fakültemiz sergi salonunda açmış olduğu fotoğraf sergisi öğretim elemanlarımız ve öğrencilerimiz tarafından ilgiyle izlendi.

"KARELERİN BÜYÜSÜ"

Çoğu zaman mutlu olduğumuz anları dondurmak isteriz. Deklanşöre bastığımız o an, zamanı durdurup, saniyeler içerisinde hapsederiz tüm duyguları. Aylar yıllar geçse de o karede sıkışıp kalmışızdır...Belki de fotoğrafın en güzel yanı odur: İster sekiz ister seksen yaşında olalım hiç fark etmez karede gördüğümüz yaştaızdır. Beni başlarda fotoğraf çekmeye başlatan o karelerin büyüüsü olsa da zaman geçtikçe moda fotoğrafı çekmek, o yönde araştırmalar yapıp ilerlemeye çalışmak bir tutku haline aldı. İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı öğrencisi olarak yoğun geçen ders programıma rağmen bulduğum her boşlukta bu tutkuma zaman ayırmaya çalıştım. Ortaya çıkan her güzel sonuçta bir adım daha hırslandım ve her çektiğim karede en büyük eleştirmenim yine kendim oldum. Moda fotoğraflarımda beni en çok etkileyen şey ise renklerin çoğu zaman nötr bakan canlı modeller üzerinde hayat buluşu ve her rengin, dokunun ayrı tatlar oluşturması. Fakültemizde açtığım fotoğraf sergisinde de renk ve dokuyu yansıtmaya çalıştım. Ayrıca serginin en büyük özelliği ise çektiğim çoğu karelerde fakülteden arkadaşlarımın bana modellik yapıyordu. Profesyonel modellik deneyimleri olmamasına rağmen kayda değer sonuçlar aldığımızı ve bir parça da olsa sergide göstermeyi başardığımızı düşünüyorum. Bu süreç boyunca bana destek olan herkese bir kez daha teşekkür ederim...

ElifDEMİRALP

17 Nisan 2012 tarihinde sanatçılar Lale ve Mezahir Avşar karma sergilerinin açılışı gerçekleştirilmiştir. Sergi açılışını Fakültemiz sergi salonunda Rektörümüz Sayın Prof. Dr. Kenan Araz yapmış, Rektör Yardımcıları da açılışı onurlandırmıştır.

Başkent Üniversitesi Kültür ve Sanat Araştırmaları Merkezi Güzel Sanatlar Birimi 2011-2012 Güz Dönemi Fotoğraf ve Serigrafi dersi öğrencilerinin Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Öğr. Gör. Tuğrul Çakar ve Öğr. Gör. Bora Türkkan ile Elif Asena Birben'in sorumluluğunda yürüttükleri projelerin sonuçlarını içeren sergi, 18 Nisan 2012 tarihinde Fakültemiz

1. Kat sergi salonunda açılmıştır. Fakülte öğrencilerinin yanı sıra, diğer fakülte öğrencileri de sergiye büyük ilgi göstermiştir.

■ Konferanslar

PROF. DR. İSMAİL TUNALI'NIN "SANAT TEKNOLOJİ VE İNSAN" BAŞLIKLİ KONFERANSI

2 Aralık 2011 tarihinde Fakültemiz konferans etkinlikleri kapsamında Prof. Dr. İsmail Tunalı tarafından İhsan Doğramacı Konferans Salonu'nda "Sanat Teknoloji ve İnsan" konulu bir konferans verilmiştir. Müzik dinletisi ile başlayan konferansa öğrencilerden ve öğretim elemanlarından yoğun bir katılım olmuştur.

Prof. Dr. İsmail Tunalı konferansından

Prof. Dr. İsmail Tunalı konferansından

İhsan Duygulu tarafından 20 Aralık 2011 tarihinde "Gözün Algılamadığı" başlıklı bir konferans verildi. Öğrenci ve öğretim elemanlarının yoğun katılımı ile gerçekleşen konferansta Yapı Biyolojisi hakkında bilgi aktarıldı.

Prof. Dr. Cengiz Işık, Başkent Üniversitesi Bahar Dönemi Konferansları kapsamında, 14 Mart 2012 tarihinde, Aydınlar/Tillo: “Kadirşinaslığı Yaşatan Bir Anadolu Toprağı” başlıklı bir konferans verdi. Işık’ın, Siirt-Tillo’ da gerçekleştirdiği çalışmaları ve yaşadığı deneyimleri aktardığı konferansa tüm fakültelerden yoğun katılım oldu.

■ Çalıştaylar

İRANLI TASARIMCI PEGAH AHMADI İLE “YAZ ÇALIŞTAYI”

20-24 Haziran 2011 tarihleri arasında Tahran, Azad Üniversitesi’nde öğretim görevlisi ve grafik tasarımcı olarak görev yapan Pegah Ahmadi “Fars Tipografisi” üzerine bir afiş çalıştayını düzenlemek üzere fakültemize davet edilmiştir. Çalıştaya TOBB Ekonomi Üniversitesi ve Hacettepe Üniversitesi’nden de konuk öğrenciler kabul edilmiştir. Afiş Çalıştayı’nın konusu konuk tasarımcı tarafından “Bir Şiirin Tipografik Biçimde Görselleştirilmesi” olarak belirlenmiş, bir haftalık atölye çalışması boyunca İran ve Türk kültürlerinin ortak bir parçası Mevlana Celaleddin Rumi’nin şiirleri ve Fars harfleri üzerinde yoğunlaşmıştır. Çalıştay kapsamında düzenlenen günübirlik gezi ile öğrenciler, çalışmaları için gerekli olan görsel kaynak ve araştırma ihtiyacını bizzat yerinde giderme fırsatı yakalamışlardır. Konuk tasarımcı ayrıca aynı hafta kişisel çalışmalarını tanıttığı bir sunum gerçekleştirmiş ve çalıştay bitiminde fakültemizde tüm öğrenci çalışmaları sergilenmiştir.

“OFİS MOBİLYALARI ÇALIŞTAYI” DÜZENLENDİ

Fakültemiz İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü 3. ve 4. Sınıf öğrencilerinin katılımı ile gerçekleşen çalıştay Tuna Ofis Tasarım Bölüm Başkanı Ozan Sinan Tıgıloğlu’nun “Ofis Mobilyaları” konulu sunuşu ile başladı. Üç gün boyunca süren atölye çalışmaları Fakültemiz öğretim görevlileri Dr. Umut Şumnu ve Ferhat Dorkip yürütücülüğünde gerçekleştirildi.

■ Yarışmalar

GÖRSEL SANATLAR VE TASARIM BÖLÜMÜ GRAFİK TASARIMI PROGRAMI ÖĞRENCİLERİ TROİA FESTİVALİ AFİŞ YARIŞMASI’NDA DERECE ALDI

Çanakkale Belediyesi, Onsekiz Mart Üniversitesi, Grafikerler Meslek Kuruluşu ve Troia Vakfı ortaklığı ile 9-13 Ağustos 2011 tarihleri arasında düzenlenen 48. Uluslararası Troia Festivali için Afiş Yarışması Haziran 2011’de sonuçlanmıştır. Ulusal düzeyde katılımın olduğu yarışma, gerek üniversite öğrencileri, gerekse profesyonel grafik tasarımcıların başvurularına açık olarak düzenlenmiştir. Yarışmaya Fakültemiz Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü, Prof. Dr. Adnan Tepecik’in yürüttüğü Grafik Tasarım Programı ikinci sınıf “Proje II” dersi kapsamında tüm ikinci sınıf öğrencilerinin katılımı sağlamıştır. Yarışma birincisi Grafik Tasarım Programı, ikinci sınıf öğrencisi “Serkan Çağlayan” olmuştur. İkincilik ödülüne ise yine ikinci sınıf öğrencisi “Damla Ünal”ın afiş çalışması layık görülmüştür.

GÖRSEL SANATLAR VE TASARIM BÖLÜMÜ GRAFİK TASARIMI PROGRAMI ÖĞRENCİLERİMİZ YUSUF BESİM VE EMRE EZİK’İN BÜYÜK BAŞARISI

Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Grafik Tasarımı Bölümü 1. sınıf öğrencilerimizden Yusuf Besim ve Emre Ezik tarafından tasarlanan web sitesi 35.000 başvuru arasından

kendi kategorisinde ilk beş arasına girerek büyük başarı kazandı. İTÜ Mühendislik Fakültesi Uçak Mühendisliği Bölümü Yüksek Lisans öğrencisi Nurullah Cebe ‘nin de içinde yer aldığı ekibin katıldığı yarışmanın sonuçları Haziran ayı içerisinde İstanbul Kuruçeşme Arenada yapılacak bir törenle açıklanacak. Yarışmanın sonuçlarına www.altinorumcek.com adresinden ulaşılabilir. Öğrencilerimizin çalışmasına www.vuubu.com adresinden ulaşılabilir.

İÇ MİMARLIK VE ÇEVRE TASARIMI BÖLÜMÜ ÖĞRENCİMİZ İPEK ER’İN BÜYÜK BAŞARISI

1999 yılından beri dünyada 42 şehirde hayata geçirilen yaratıcılık yarışması Red Bull Yaratıcı Kutular Yarışması’nda öğrencimizin çalışması sergilenmeye değer bulundu. Yüzlerce eserin içinden jüri üyeleri, Burçak Madran, Erdem Akan, Cem Dinlenmiş, Esen Karol, Gamze Saraçoğlu, Mehmet Turgut ve Mehmet Erkök tarafından seçilen 50 eserin sergilendiği ve ziyaretçiler tarafından oylandığı Red Bull Yaratıcı Kutular Sergisi, 21 Aralık 2011- 15 Ocak 2012 arasında Santral İstanbul’da gerçekleşti.

Öğretim Elemanlarının Kişisel Etkinlikleri

PROF. DR. FİLİZ YENİŞEHİRLİOĞLU

Yayınlar

Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Programında yeni açılan “Kültür Mirası ve Turizm” bölümü için Akdeniz Uygarlıkları ve Sanatı konulu bir ders kitabının editörlüğünü yapmış ve bir bölüm yazmıştır.

Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Yayınları kapsamında Bahadır Gülmez’in editörlüğünü yaptığı Kültür Tarihi kitabına “Osmanlı Kültür Tarihi” ve “Ondokuzuncu Yüzyılda Modernizm ve Osmanlı Modernleşmesi” konulu iki bölüm yazmıştır.

“Osmanlı Kültür Tarihi Araştırmaları ve Öneriler”, Tarih Okulu, XI, İzmir, 2012, s.7-11’de yayınlanmıştır.

“19. Yüzyılda Avrupalı Turistler ve Yeni Coğrafyalar: Panorama Resimleri ; Panoramas: 19th Century European Tourists and New Landscapes” Z. Yasa Yaman, S. Bağcı (Haz.). Gelenek, Kimlik, Bireşim: Kültürel Kesişmeler ve Sanat, Prof. Dr. Günsel Renda’ya Armağan: 16-18 Kasım 2005 / Tradition, Identity, Synthesis: Cultural Crossings and Art, Essays in Honor of Prof. Dr. Günsel Renda: 16-18 November 2005 - Ankara: Bildiriler (s.253-258). Ankara:Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri Basımevi, Ankara 2011’de yayınlanmıştır.

“Osmanlı Döneminde Koleksiyon

Oluşumu : 19 Yüzyıl Sonu 20.Yüzyıl Başı Müze Envanter Defterlerinden Öğrendiklerimiz,” Anadolu Kültürlerinde Süreklilik ve Değişim , (editörler) C.Eren,B.İşler, N,Peker,G.Sağır; Ankara 2011, s. 603-613’de yayınlanmıştır.

Konferans ve Paneller, Oturum Başkanlıkları ve Bildiriler

Nisan 2012 : “Mimar Sinan ve Şehircilik”, Mimar Sinan Haftası Etkinlikleri, Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Şubat 2012: “Seramik Tarihi”, Vakıflar genel Müdürlüğü Hizmet İçi Seminerleri

Ocak 2012 : “Çağdaş Türk Resim Sanatında Geleneksel Öğelerin Yorumlamaları”, Ankara Kadın Ressamlar ve Heykeltıraşlar Birliği , Türk-İngiliz Kültür Derneği

Ocak 2012: “Ankara IV. Vakıf Hanı” Bina Kimlikleri Söyleşileri, Mimarlar Odası Ankara Şubesi

Aralık 2011: “Onsekizinci Yüzyıl Kütahya Seramik Üretiminde Çeşitlilik”, Kütahya Seramiklerine Yeniden Bakmak Semineri, İstanbul- Suna- İnal Kırac Vakfı ,Pera Müzesi . Ayrıca seminerin sabah oturumu başkanlığını ve kapanış konuşmasını yapmıştır.

Ekim 2011 : “God is Beautiful He loves Beauty” Hamida bin Khalifa İslam Sanatı Sempozyumu’na burslu araştırmacı olarak katılım, Doha (Katar)

Ekim 2011 : “Kent Belleği, Yerel Sesler”, panel yöneticisi ,Akdeniz Kentleri: Gelecek İçin Geçmişin Birikimi ,IV. Tarih İçind Mersin Kolokiyumu. Ayrıca Kolokyum Bilimsel Danışma Kurulu üyeliği yapmıştır.

Eylül 2011: “Topkapı Sarayı Tiles: Forming a Digital Date Base”, Uluslararası Türk Sanatı Kongresi , Paris (Fransa)

Eylül 2011, “Kültür ve Mekan Sempozyumu” Kültür Araştırmaları Derneği, Kadir Has Üniversitesi, İstanbul Oturum başkanlığı yapmıştır.

Mayıs 2011. “Kültürel Miras: Restorasyon ve Konservasyon Yöntemleri Geçmişten” Geleceğe Türkiye’de Müzecilik V. Vehbi Koç Ankara Araştırma Merkezi (VEKAM), Ankara Üniversitesi

Mayıs 2011: “Anatolian Civilisations “Dış İşleri Bakanlığı Yabancı Genç Diplomatlar Semineri

Nisan2011,”BalkanlardaOsmanlıKentle rininOluşumu”,TürkolojiKongresi,Balka nlardaTürkKültürüAraştırmaMerkezi(B ALSAM) Prizren,(Kosova)

Nisan 2011 “Sanat Tarihi”, “Türk Sanatı”, Dış İşleri Bakanlığı Eğitim Programları

Danışmanlıklar ve Üyelikler

Nisan 2012 - TRT Belgesel Kanalı için Nilgün Suna’nın yaptığı “Cer Modern “ Belgeseli Danışmanı ve konuşmacılarından. Ayrıca bu belgesel Müzecilik Haftası kapsamında 23 Mayıs 2012 de Etnografya Müzesinde gösterilecek ve arkasından Nilgün Suna ve Filiz Yenişehirlioğlu’nun katılacağı bir panel olacaktır.

Uçan Süpürge’nin Bulgaristan’dan bir ST ile yaptığı Avrupa Birliği projesi olan “Kalanlar ve Gidenler” projesi, sanatsal etkinliklerini devam ettirebilmek için bulundukları yeri terk ederek Türkiye’de İstanbul,

Bulgaristan’da ise Sofya’ya göç eden kadın sanatçıları ele almaktadır. Eylül ve Ekim 2012 de hem Bulgaristan’da hem de Ankara’da ortak birer panel ve sergi düzenlenecektir.

Mimarlar Odası Genel Merkezi “Kent, Kültür ve Demokrasi” platformu danışma kurulu üyesi olarak Antakya, Van ve İstanbul’daki seminerlerin düzenlenmesi ve toplantılarına katılarak koruma, kent bilinci, rant , kentsel dönüşüm, kültür varlıklarının korunması gibi konuları tartışmıştır.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi “Bina Kimlikleri Projesi “ Ankara’da Erken Cumhuriyet Dönemi yapılarını tanıtan ve onlarla ilgili panellerin düzenlenmesini kapsayan ve bu konuda yayın yaparak yapıların korunmasını sağlayan bir projedir.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi “Ankara Otobüs Hangarları Fikir Projesi “ danışma kurulu üyesi. Bu projede genç mimarlar Otobüs hangarlarına farklı işlevler vermeğe çalışan değişik fikir projeleri üretmişlerdir.

Ankara Kadın ve Gençlik Platformu , “Ankara Kadın Giysileri Sergisi” danışma kurulu üyesi.

Uluslararası Türk Sanatı Kongresi Türkiye Komitesi Üyesi

PROF. DR. CAN M. HERSEK

Esra Ökan Yazgan ve Can Mehmet Hersek’in , “Kültür Varlıklarına Yönelik Bir Kullanım Sürecinde Değerlendirme Yöntemi, Davranışsal Performans Düzeyi Olarak Davranışsal Algı” başlıklı makaleleri Uluslararası Lisans Üstü Araştırmalar Sempozyumu Yapılı Çevre, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi Yayını’nda yer almıştır.

Can M. Hersek, 15 -16 Ocak 2011 tarihlerinde “Kültürel Mirasımızın Depreme Karşı Korunması” Çalıştayına katılmıştır.

DOÇ. DR. BİLLUR TEKKÖK

Troia antik kentinde sürdürdüğü Aşağı Şehir Evleri çalışmasını Philip von Zabern’de basılmak üzere tamamlamış, Kaunos antik kentinde Antik Tiyatro Çeşmesi yayını son haline getirmiştir. Çanakkale Sırlı Seramikleri’nin bugün üretimi üzerine yaptığı bir araştırmayı Near Eastern Archaeology 74:4 (2011) Aralık sayısında çıkmak üzere tamamlamıştır.

Ayrıca TUBA’nın bu yıl uygulamasını başlattığı uzaktan eğitim programı kapsamına alınacak Yale Üniversitesi Classics Bölümü profesörü Donald Kagan’ın Yunan Tarihi derslerinin çevirisinin denetimini yapmıştır. Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim dersleri kapsamında işlenecek derslerin Yeni Çağ ve Yakın Çağ bölümlerini yazmıştır.

Mersin Üniversitesi, Kent Tarihi Araştırmaları Merkezi’nin Kasım ayında düzenlediği kentsel dönüşüm, ticaret, politik yapılanma ile değişen kentlerin tarihinin paylaşıldığı sempozyumda “Tübitak Projesi” kapsamında gerçekleştirilen su altı yüzey araştırmasından elde edilen verilerle Kaş bölgesinin antik çağda ticaret paylaşımının Bronz Çağı’ndan Bizans Dönemi’ne geçirdiği süreci sunmuştur.

DOÇ. DR. NURAY BAYRAKTAR

Doç Dr. Zeynep Onur ile birlikte hazırladığı “Mimarlık Eğitiminde Bir Yöntem Olarak Simülasyon Oyunu” başlıklı bildirisi I. Sanat ve Tasarım Eğitimi Sempozyumu Bildiri Kitabı’nda

yayınlanmıştır. “Bonatz’ın Türk Evi Sevgisinin Biçimsel Aktarımı:Saraçoğlu (Namık Kemal Mahallesi)” başlıklı makalesi Arredemento Mimarlık Dergisi’nin 06. sayısında(66-74) yayınlanmıştır.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi Çocuk Araştırmaları Merkezi tarafından düzenlenen “Kentimi Okuyorum” Çocuk Kitapları Yarışması’nda jüri üyesi olarak yer almıştır.

YRD. DOÇ. DR. MÜGE BAHÇECİ

Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü’nün 20-21 Ekim 2011 tarihleri arasında düzenlediği, “Mimari Tasarım Eğitimi: Bütünleşme 2” temalı, 2. Ulusal Sempozyumu’na, Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü öğretim görevlilerinden Ferhat Dorkip, Meltem Giray ile “Soyut Mekândan Somut Mekana Geçiş Mimari Okumaların Tasarım Sürecine Etkileri” başlıklı poster sunumuyla katılmıştır. Bu çalışma, 2010 – 2011 öğretim yılının, güz ve bahar dönemi için hazırlanmış ve İç Mimarlık Eğitim Programı çerçevesinde İMB 221ve İMB 222 kodlu 2. Sınıf Tasarım Stüdyo Dersleri kapsamında gerçekleştirilmiştir. İçeriği “seçilen somut bir kaç yapının temel biçimleniş tasarımı ve strüktürel kurgusunun öğrenciler tarafından analiz edilerek kendi projelerine aktarabilecekleri bir mimari okuma ve tasarım çalışması” olan poster sunumu oldukça ilgi görmüş ve tam metni sempozyum kitabında yer almıştır.

Kültür Varlıklarının Yönetimi
Konusunda Bir Eğitim Programı
Başlatmak:2003 Temper Çalışmaları”
başlıklı bildirisi 1. Sanat ve Tasarım
Eğitimi Sempozyumu Bildiri Kitabı’nda
yayınlanmıştır.

25-27 Temmuz 2011 tarihleri arasında
Selçuk Belediyesi tarafından düzenlenen
“Efes Yönetim Planı Çalıştayı”na
katılmıştır.

YRD. DOÇ. DR. EYLEM TATAROĞLU

“Türkiye’de Sanat Eğitimi Tarihine Genel
Bir Bakış Çerçevesinde Yeni İlköğretim
Programının Değerlendirilmesi- İsmail
Hakkı Baltacıoğlu/İsmail Hakkı
Tonguç” başlıklı bildirisini 27-29
Nisan 2011 tarihleri arasında Başkent
Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım
ve Mimarlık Fakültesi tarafından
gerçekleştirilen 1. Sanat ve Tasarım
Eğitimi Sempozyumu’nda sunmuştur.
Metin bildiri kitabında yer almıştır.

“Osman Hamdi Bey: 19. Yüzyılın Türk
Müzecisi-Devlet Adamı-Ressamı-
Sanat Eğitimcisi-Arkeoloğu” başlıklı
bildirisi Gazimağusa, Kuzey Kıbrıs’da,
22-25 Haziran 2011 tarihleri arasında
düzenlenen 3. Uluslar arası Eğitim
Bilimleri Kongresi (ICES’11)’nde
sunulmuştur.

ÖĞR. GÖR. M. BORA TÜRKKAN

27 Haziran- 11 Temmuz 2011 tarihleri
arasında, Çankaya Belediyesi tarafından
Ankaralı Ressam- Heykeltıraş Sabiha
Bengütaş anısına ‘Kır- Kent Kardeşliği’
teması ile düzenlenen Uluslararası
Çankaya Heykel Sempozyumu seçici
kurulunda, fakültemiz İç Mimarlık

ve Çevre Tasarımı Bölümü Öğretim
Üyesi Doç. Dr. Nuray Bayraktar ile
birlikte görev almıştır. Çalıştay katılımcı
sanatçıları Prof. Dr. Refa Emrali,
Prof. Mümtaz Demirkalp, Yrd. Doç.
Ercan Sağlam ve Mete Demirbaş,
Mansour Tabibzadeh, Said Badr ve
asistanlarına katılım belgelerinin
verildiği Sakarya Caddesi’ndeki kapanış
töreninde bulunup, üniversitemizi temsil
etmiştir.

ÖĞR. GÖR. DR. UMUT ŞUMNU

Çankaya Belediyesi ve Hollanda
Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık
Vakfı tarafından 20 Mayıs- 17 Haziran
2011 tarihleri arasında “1. Uluslararası
Çankaya Kamusal Sanat Gösterisi”
adıyla bir etkinlik düzenlenmiştir.
Küratörlüğünü Hollanda’lı heykel
ve video sanatçısı Jerome Symons’ın
yaptığı serginin yardımcı küratörlüğünü
yapmıştır. Gösterinin amacı uluslararası
kültürel değişimleri, yeni sanatsal
düşünce ve aktarımları desteklemek,
bu sayede Ankara’yı özellikle kamusal
sanat alanında çağdaş sanatın merkezi
haline getirmektir. Bu kapsamda,
Ankara’nın Yüksel Caddesi, Konur
ve Karanfil Sokak gibi önemli yaya
bölgelerinde, 10 Türk ve 7 Hollandalı
sanatçı geniş anlamda fotoğraf
medyasını kullanarak geçiçi yerleştirme
çalışmaları gerçekleştirmişlerdir.
Gösteriye katılan Hollandalı sanatçılar:
Rob Sweere, Kostana Banovic, Liesbeth
van Woerden, Jerome Symons, Marco
Cops, Geert Mul ve Jeroen Eisinga.
Türk sanatçılar: Ece Akay, Metehan
Özcan, Cemil Batur Gökçe, Emre
Erkal, Erkan Özgen, Volkan Arslan, Suat
Öğüt, Ferhat Özgür, Özlem Günyol ve
Mustafa Kunt’ tan oluşmuştur.

Editörlüğünü Andreas Treske, Ufuk
Önen ve Bestem Büyüm’ün yaptığı
Image, Time and Motion: New Media
Critique from Turkey (2003-2010) adlı
kitap, 2011 yılında Institute of Network
Culture tarafından Amsterdam’da
basılmıştır. Medya ve Kültürel çalışmalar
alanında yazılmış bir çok makalenin
yer aldığı kitapta “What is Absent in
Telepresence” adlı makalesi yer almıştır.

ÖĞR. GÖR. ECE AKAY ŞUMNU

Öğr. Gör. Ece Akay’ın “Hayalperestler” isimli çalışması
Çankaya Belediyesi ve Hollanda
Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık
Vakfı tarafından 20 Mayıs- 17 Haziran
2011 tarihleri arasında “1. Uluslararası
Çankaya Kamusal Sanat Gösterisi”
adıyla düzenlenen etkinlikte gösteri
alanının bir anlamda dokusunu oluşturan
dershane öğrencilerine odaklanan
çalışması Karanfil Sokak Metro
İstasyonu çıkışında sergilenmiştir.

Erasmus Deneyimleri, 2011-2012 Akademik Yılı Erasmus Ders Verme Hareketliği

YRD. DOÇ. DR. MÜGE BAHÇECİ

Liege Üniversitesi, Ecolé Supérieur Des Arts,
Belçika, 14-19 Kasım 2011

Avrupa Birliği Eğitim ve Gençlik
Programları Hayat boyu Öğrenme
Programı 2011-2012 Akademik Yılı
Erasmus Ders Verme Hareketliliği
kapsamında Üniversitemizce,
Fakültemize ayrılan kontenjan ve süreye
göre; Almanya Macaristan Belçika
Polonya, Romanya gibi ülkelerdeki
belirli Üniversiteler arasında yapılan ikili
anlaşmalar çerçevesinde Belçika, Liege
Üniversitesi, Ecolé Supérieur Des Arts’a
yapılan başvurum kabul edilmiştir.

Öncelikle, 2010-2011 öğretim yılının,
güz ve bahar döneminde 2. Sınıf
Tasarım Stüdyo Dersleri kapsamında
gerçekleştirilen çalışma, “The
Importance of Studying An Existing
Architecture for Transformation of
Abstract Terms into Design Process”
başlığı altında tarafımdan sunulmuş ve
Bölümümüzde işlenen dersler hakkında
kısa bir bilgi verilmiştir.

14-19 Kasım 2011 tarihleri arasında
Liege Üniversitesi Ecolé Supérieur
Des Arts’ da İç Mimarlık, Mimarlık
ve Restorasyon Bölümlerinde bazı
dersleri izleme şansım olmuştur.
Eğitim üç yıl lisans ve istenirse iki yıl
yüksek lisans olmak üzere beş yılda
tamamlanmaktadır. İlk dönem tüm
bölümlerde genellikle araştırma ve
verilen tasarım probleminin analizi
ile geçmektedir. Öğrenciler ikinci
dönem, ilk dönem hazırladıkları
öneriler üzerinden ayrıntılı projelerini

İç Mimarlık Bölümünde Master
1. sınıfına verilen proje Liege’de 19.
Yüzyıl kentsel dokuda yer alan bir
konut yapısının bir restorana dönüşüm
projesidir. Burada önemli olan
engellilerin ulaşılabilirliği ve dönüşüm
projesinde öne çıkan da mekanların
engellilerin kullanımına da açık olarak
düzenlemesidir. Katıldığım derste Liege
Belediyesi’nden bir yetkili engelliler
için kent ölçeğinde ve iç mekan
düzenlemelerinde uyulması gereken
kurallar hakkında bilgi vermiş ve bu
konuyla ilgili broşürler dağıtmıştır.

Mimarlık Bölümü 3. sınıf öğrencileri
için özel bir arşivleme sisteminin
yaratıldığı ağır kitleyi insan boyutlarına
indirmek ve araştırmacılara, çalışanlara
ortak mekanlar ve özel çalışma alanları
yaratmak tasarım problemi olarak
belirlenmiştir.

Liege Üniversitesi’nde bulunduğum süre
içerisinde en ilginç gelişme Mimarlık
Bölümü Master 1. sınıfında önümüzdeki
dönem Liege’deki Türkler için bir cami
tasarlanacağını öğrenmem ve projeye
ön hazırlık olarak Fabienne Courtejoie
ve Bernard Deffet öğrencileriyle birlikte
yapılan oturuma Liege Belediyesi kültür
İşlerinde çalışan Mehmet Aydoğdu ve
İç Mimarlık Master öğrencisi Belçikalı
Türk Mustafa Okutan ile birlikte
katılmam olmuştur.

Liege Üniversitesi’ndeki restorasyon
programı Master 1 ve 2 olmak üzere
iki sene sürmektedir. Restoratör Gisele
Ganton’nun dersinde öğrenciler iki
grup halinde 17. Yüzyıldan kalma
bar olarak çok kötü kullanılan konut
yapısının restorasyon projesi üzerinde
çalışmaktadır. İlk dönem analiz
çalışmaları tamamlanmış, kullanım
önerisi getirilmiştir. İkinci dönem
malzeme kararları ve detayları ile onarım
projesi hazırlanacaktır.

21. Eureginal Mimarlık Ödülleri Liege Üniversitesi 8 Kasım -2 Aralık 2011

Belçika, Hollanda ve Almanya olmak üzere
üç ülkeden, Meuse nehrinin geçtiği şehirlerde
bulunan beş mimarlık okulunun, mimarlık
öğrencileri arasında 1991’den beri her yıl
düzenlenen “sınırlar ötesi” bir yarışmanın
sonucunda verilen Euregional Mimarlık
ödülleri ile ilgili sergiyi izlemek olanağım
olmuştur.
Sergi ve ödül töreni her sene Meuse nehrinin
geçtiği ülkelerden birinde düzenlenmektedir.
Ödül töreni ve sergi bu sene Liege
Üniversitesi’nde yer almıştır. Ödülün amacı
yetenekli yeni mezun mimarlar, mühendisler ve
kent plancılarının profesyonel hayata atılmalarını
kolaylaştıracak bir platform oluşturmak ve
aynı platformda katılımcı kurumlara kendini
tanıtma olanağı sağlamaktır.

Sagalassos “City of Dreams” Sergisi 29 Ekim 2011- 17 Haziran 2012

Belçika Liege yarım saat uzaklıkta Tongeren
şehrinde Galya-Roma Müzesi’nde 29 Ekim’de
açılan ve 17 Haziran 2010’a kadar sürecektir olan
Sagalassos Antik Kentine ait buluntuların
sergilendiği geçici bir sergi açılmıştır. Kentin
büyük maketi ve panoramik görüntüleri,
Burdur Müzesi’nden gelen heykel parçaları
ve küçük buluntularının yer aldığı sergide
çocuklara yönelik sunumlar yapılmıştır.
Sagalassos gelişmişliğin zirvesinde bulunduğu
dönemde antik Tongeren ile aynı nüfusa
sahiptir. Bu iki orta ölçekli eyalet kenti
aralarında binlerce kilometrelik mesafeye
rağmen aynı Roma topraklarının parçasıdır.
Belçikalı arkeolog Marc Waelkens ve ekibi
Türkiye’nin güneybatısında Toros dağlarının
yüksek bir bölgesinde bulunan neredeyse

kursuz bir biçimde korunmuş bir arkeolojik alan olan Sagalasso'da 20 yıldır kazı çalışmaları yapmaktadır. Bu nedenle, Türk Hükümeti bu olağanüstü eserlerin Tongeren'de kısa bir süreliğine sergilenmesi için izin vermiştir.

YRD. DOÇ. DR. EYLEM TATAROĞLU

Prague Üniversitesi
Academy of Arts Architecture and Design
29 Ekim-06 Kasım 2011

29 Ekim - 06 Kasım 2011 tarihleri arasında Erasmus Öğretim Elemanı hareketliliği kapsamında Academy of Arts Architecture and Design Prague Üniversitesi'nin Grafik Tasarımı Departmanı'nın beş bölümünden ikisi olan "Tipografi" ve "Multi Medya" sınıfları ile tüm akademinin öğrencilerine açık olan ve plastik sanatlar departmanı dışındaki bölümlere seçimlik olarak verilen "Desen" derslerinde bulunma şansını elde ettim. Bunun dışında Grafik Tasarım Bölümüne ait kesim, ciltleme ve baskının yapıldığı küçük bir matbaayı da gezme şansım oldu. Bu küçük mekana girer girmez gördüğüm kitap kapağı olarak hazırlanmış ve üzerine baskı yapılmasını bekleyen bir dizi "ebru" çalışması oldu. Ebruyu biliyorlardı ve öğrencilerine de öğretmişlerdi(!). Geçtiğimiz yıl Marmara Üniversitesi'nde katıldıkları bir çalıştayda öğrenmiş; hemen malzemelerini alıp tekniği kullanmaya ve kullanırmaya başlamışlardı. Şimdilik sadece "zemin" olarak kullanıp üstüne baskı alıyorlardı fakat; sonuçlar gerçekten başarılıydı.

Ben orada "Temel Tasarım" ile ilgili hem grafik tasarım hem de diğer bölümlerden gelen ve "İngilizce konuşabilen" onların sınıflandırmasına göre "uluslararası" tabir edilen ve Çek Cumhuriyeti dışında başka ülkelerin değişim programlarıyla orada

bulunan bir grup öğrenciye ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi mezunu dâhi bir Türk heykeltıraşa, Başkent Üniversitesi'nde yaptığımız "Temel Tasarım" derslerinden bir bölümüne ait görselleri göstererek temel prensipler, ilkeler ve sanatın elemanlarıyla ilgili kuramsal bilgiden oluşan bir ppt sunum yapma şansını buldum. Renkler ve kültürler üzerine tartıştık. Oldukça keyifli ve tatmin edici olan bu gösterimin ardından bir şeyler yemek üzere kantine indiğimizde küçük bir şok yaşadım: Küçük bir oda ve koridor boyunca dizilmiş ya da duvara monte masalarda çeşitli ev yemeklerini yöresel biralaları yudumlayan gençler...

Sonuç: 260 yıl önce bir güzel sanatlar okulu olarak inşa edilmiş ve hep amacına uygun kullanılmış, Vltava Nehri'nin hemen yanında, şehrin tam ortasında bir üniversite... Az sayıda öğrencisiyle seçici; seçilenler ise kendisine ve çevresine saygılı, başarılı, "özgür" ve çok çalışkan... İçeride, dışarıda yapılabilecek her şey yapılabiliyor ama tek bir rahatsız edici "kalıntı" bırakmaksızın... Başkaca; olması gerektiği kadar dağınık, olması gerektiği kadar renkli... Umarım bir gün öğrencilerimiz bu okulda lisansüstü eğitim yapma şansı elde edebilirler.

Gülümseyerek gittim, özlemle ve gülümseyerek döndüm "*bayalet şehir*" den...

Öğrencilerden

HASAN EREN GÖKTAŞ

Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü
Grafik Tasarımı Programı, 2011 mezunu

"İRAN SİNEMASI"

Amerika Birleşik Devletleri'nde Hollywood film endüstrisi, Hindistan'da Bollywood film endüstrisi, Avrupa'da çeşitli bağımsız festivaller ile bu bölgelerdeki filmler yıllardır insanlar tarafından rahatça takip edilebilmekte dünyanın bir çok köşesinde gerek maddi yeterlilik gerekse de içerdiği konular ile yadırganmadan izleyiciyle buluşabilmektedir. Ama yadsınamayacak bir gerçek vardır. O da Ortadoğu sinemasıdır. Ortadoğu sineması özellikle İran'da son yıllarda adını duyurmaya başlamış, ardından diğer Ortadoğu ülkelerinden birçok başarılı yönetmen ile başarılı filmler yapmaya yönelmiştir.

Ortadoğu sineması neden diğer bölgelere göre daha az popülerdir?

Maddi imkansızlıklar, iktidar baskıları, konu üzerinden sansürleme gibi faktörler ile bu bölgedeki sinema endüstrisinin yaygınlaşmak için büyük çabalar harcamasına neden olmuştur. Özellikle son yıllarda İran sinemasından Avrupa festivallerine gönderilen filmler, bu filmlerin beklenmedik şekilde aldığı ödüller ve kazandığı başarılar Ortadoğu sinemasının dünya çapında duyulmasına neden olmuştur.

Pekiye nedir bu Ortadoğu sineması, ne gibi konular içermekte ne gibi sorunların altını çizmektedir?

İran temelli oluşan bu yapının başlıca mimarları; Dariush Mehruji, Mohsen Makmalbhaf, Abbas Kiyarüstemi, Bahman Gobadi, Mecid Mecidi, Samira Makmalbhaf'dır. İran sinemacıları özellikle; Şah rejimi, teokratik baskıcı tutuma karşı bir propaganda aracı olarak kullanmaya başlamışlardır sinemayı. Sonraları konular sert propagandaların yerine minimalist anlatılar, toplum ve insan çözümlemeleri ile daha yumuşak bir şekilde bu karşı duruşlarını desteklemişler. Fakat kullandıkları imgeler hükümetler tarafından defalarca sansürlenerek engellenmiştir. İran sineması bu yönde gelişen baskılar ve

sansürlerin üzerine imgelerle anlatıma yönelmiş. Kişilere, şehirlere hatta hayvanlara bu ideolojik temaları yükleyerek propagandalarına devam etmişlerdir. Bu akıllıca imgeselleştirme İran sinemasına Avrupa'da hatta Amerika'da ödüller kazandırmış ve adının duyulmasını sağlamıştır.

Ortadoğu sineması neden varolmalıdır? Sinemaya bu tip bir yaklaşım gerekli midir?

Özellikle İran gibi teokratik baskıcı devletlerin sosyal tutumunun gösterilebilmesi için bu tip propaganda görsellerine özellikle ihtiyaç vardır. Sanat öncelikle insanların düşünsel yapısına yeni odalar açabilmeyi hedeflemelidir. Bu sert kurak topraklarda yaşayan ve yaşamış toplumların sosyal ve ahlaki yapılarının insanlara gösterilip farklı bakış açıları kazanılabilesinde bu tip görsel araçların faydaları yadsınamaz. Günümüzde yükselen mutli-teknolojik efekt sistemleri ile sinemalar plastikize bir kılıfa bürünmüştür. Belki bu da gereklidir fakat filmlerdeki karakterler ve mekanlar gerçeklikten uzaklaştıkça aktardıkları kaygılar ve sıkıntılar da o oranda sadeleşip basitleşmektedir. Bu yönde gelişen sinema sanatı ile daha önceden bahsedildiği gibi sanatın açması gereken odalar da sanallaşp ulaşılması zor yerler olarak tanımlanmaktadır. İran sineması süregelen sinema örneklerine alternatif olarak gerçeklik olgusunu kullanarak sosyal bir ayna görevi görmeyi sağlayabilir.

İran sinemasına hangi örnekler ile adım atılabilir?

Dariush Mehruji'nin Gav'i ilk örneklerden sayılabileceği için başlangıç için tavsiye edilebilecek filmlerden birisidir. Bahman Gobadi'nin Sarhoş Atlar Zamanı ve Kaplumbağalar da Uçar, Mohsen Makmalbhaf'ın "Kandahar", "Bisikletçi", "Close-Up", Samira Makmalbhaf'ın "11 "09 "01 (11 eylül saldırılarını anlatan filmin 11 genç yönetmeninden bir tanesi), "Elma", "Two-Legged Horse", Mecid Mecidi'nin "Cennetin Çocukları" gibi filmler İran sinemasının günümüze kadarki önemli örnekleridir.

BERKAY BIYIKOĞLU

Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü
Grafik Tasarımı Programı 4. sınıf öğrencisi

"HANGİ GERÇEK?"

Gerçeklerle dolu bu dünyada gerçeğin neresindeyiz? Sanat açısından ele aldığımızda sorgulanması gereken gerçekliğin arayışındayız. Dersim tasarım konum gerçeklik farkı. Önemli, bir o kadar da zor bir konu, kime, neye göre gerçeklik? Öyle bir şey asmalıyım ki herkesin reddedemeyeceği bir gerçeklik olmalı. Tuvalet kâğıdı evet çoğu kişinin hayatında yer edinmiş yadsınamaz bir eleman, bir araç, temizliğin aracı. Gerçek bu tuvalet kâğıdına bakan insanın yakaladığı farkındalıkta bana kalırsa. Ben oradaki bazı tuvalet kâğıdı parçalarının üzerine Ben, Sen, O, Biz, Siz, ve Onlar yazarım. Bu çalışmayı sergide bir çiviye asılı gören izleyici neye uğradığını şaşırır. Bu şaşkınlık benim onu yakalamak istediğim noktadır. Hali hazırda algılama sürecine kendini teslim eden izleyici göz ardı ettiği tuvalet kâğıdına benzer gerçekliklerin farkındalıklarına hayati konumlarına önemlerine dikkat kesilir. Hayatımızda bazı noktalarda özgürlüğümüzü elimizden alan bu tür gerçeklikler değil midir?

Asıl soru burada yatıyor, gerçeklik ne kadar gerçek, onu gerçek kılan ne bu hayatta? Çoğu kişinin neye uğradığını şaşırıldığı an kullandığı tuvalet kâğıdının gerçekliği güpe gündüz ortada. Dünya üzerinde birçok farklı topluluk sosyal yaşam tarzları gelenek ve görenekler yer alıyor. Bu aynı dünya üzerinde sınıflar ayrımcılıklar zenginlikler de mevcut. Benim o çiviye asılı tuvalet kâğıdım bütün bu farklılıkları ortadan kaldırıyor bir bakıma, çünkü ne kadar farklı olursan ol o tuvalet kâğıdı ile mutlak kaçınılmaz bir randevun var. O gerçekliği söküp atamazsın hayatından. Sanat bazen bu gerçekleri bir tokat gibi çarpmaktır diye düşünüyorum. Sanat bazen hayatın unutulmuş gerçeklerinde hayat bulur. Sanat kimi zaman tuvalet kâğıdında, kimi zaman da Floransa'da 20 Euro girişli müzelerde anlam bulur. Tuvalet kâğıdının ortadan kaldırdığı farklılık aslında çok ayrı bir farkındalığı ön plana çıkarıyor. Aynı olanın gerçekliğini tuvalet kâğıdının göz ardı edilemez gerçekliğini.

Günümüzde gerçeklik sorgulanır olmalıdır bu sorgulama ortaya yeni gerçeklikleri göz ardı edilmiş saklanmış korkular tarafından korunan gerçekleri de ortaya çıkarmalıdır. Hangi

gerçek bizim gerçeğimizdir? Bize göre gerçek olan hayatta ne kadar gerçektir? Bu sorular ne kadar gerçekçi, hakikat bunun neresinde? İrdelenmeye davetkâr gerçek sorular. Tuvalet kâğıdı artık o duvarda başka şeyleri de ifade eder konuma gelmiştir kendi kimliğini bir kenara bırakmış sanat için soyunmuştur. Bu da irdelenmesi gereken önemli bir noktadır. İzleyen artık tuvalet kâğıdının çivide asılı olan gerçekliğinde yaratılabilecek yeni farkındalıkların ve yakanabilecek yeni gerçekliklerin farkına varmıştır. Bu gerçek ilk başta algılayıcıyı ürküte de daha sonra onu düşünmeye özelliklede yaratıcı düşünmeye iter. Kafalarda oluşan yeni yaratılar yeni gerçeklikler yeni soru işaretleri ortaya çıkarır. İşte tam bu noktada hayatın gerçekliğinin sanat penceresinden gerçekce tanımlı yapılmaktadır. Gerçek olan gözle görülen midir? Gerçek olan görülmek istenen midir?

Gerçek olan gerçeğin ta kendisi midir? Gerçeklik yaratılamaz mı? Gerçek neye yarar? Gerçek niye vardır? İşte bu sorular belki de gerçeğin sanatsal yorumu. Tuvalet kâğıdı ile yakalanan farklı gerçeklik, kabul gören gerçeklik. Bu gerçeklik o kadar çok farklı yorumlanabilir ki. Aslında onu nasıl konumlandığında, neresinden asıldığında, nerede asıldığında, kimlere hitap ettiğinde bulur farklı olan gerçekliklerini. Hangi gerçek?

BARIŞ KESKİN

Görsel Sanatlar ve Tasarım Bölümü Grafik Tasarımı Programı 4. sınıf öğrencisi

“HİÇ MOTORSİKLETLERİ FARK ETTİNİZ Mİ?”

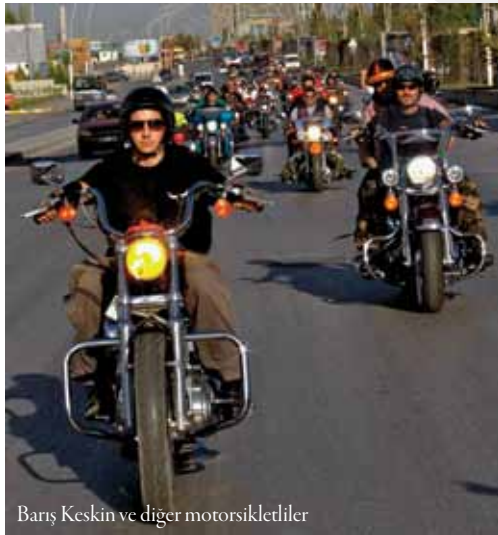
Türkiye'nin başkenti Ankara'da 2011 yılının sonuna geldiğimiz şu günlerde 1 milyon 400 bin adet kara aracının şehrimizde dolaştığını biliyoruz. Bu rakamın 900 bin küsürünü otomobiller oluşturuyor. Başkent, Türkiye'deki büyükşehirler arasında kişi başına düşen otomobil sayısında zirvede bulunuyor. Tabiki kentin toplu taşıma uygun tasarlanmasına gerekli özen gösterilmeden çarpık ve hızla büyümesi de bu kara taşıtı artışını tetiklemekte. Mesai saatleri içerisinde trafikteyseniz şoför ya da yolcu da olsanız cinleriniz tepenize çıkıyor. Saatlerce duran ve ilerlemeyen bir trafik... İşte böyle zamanlarda altınızda bir motosiklet olmasının keyfi bir başka. Ne ilerlemeyen bir trafikte kalakalma sorunu ne de bir araba boşluğu kadar alandan geçme zorunluluğu oluyor. Motosikletin cüssesinin sığabileceği her yerden geçebiliyorsunuz trafikte. Yakıt tüketiminiz de ortalama bir otomobile göre yarı yarıya daha az oluyor ve çevreyi daha az kirletiyorsunuz...

Motosikletlerin 10 kadar belirgin farklılıklarla birbirlerinden ayrılan türü bulunuyor, bunlar da kendi içlerinde dallara ayrılabilir. Bunların hepsi de pratik ve kaos ortamı yaratmadan trafikte ilerleyebilen aletler. Eğer toplum biraz daha motosiklet bilinci kazanır ve kullanıcı sayısı artarsa trafikte de belirgin bir rahatlama olacaktır. Ancak bunlarla kafanızı daha fazla meşgul etmeden, pratikliği bir yana benim kendimi geliştirmekte olduğum motosiklet tasarımı bölümüne gelelim konumuzun: Custom, yani kişiye özel klasik motosikletler. Bu motosikletleri geleneksel ve kocaman olan klasik Amerikan otomobillerinin motosiklette şekil bulmuşu olarak nitelendirmek pek te yanlış olmaz. Bu belli başlı karakteristik özelliklere sahip olan motosikletler ile sürücü sürekli iletişim halindedir, motorun devir sesini dinleyerek vites değiştirir, çoğunda devir saati olmaz, yaptığınız kilometreyi hesaplayarak gidersiniz, çünkü benzin göstergeniz olmaz. 40'lerden kalma tren farlarına benzer aydınlatma sistemi ile yunuza devam ederken büyük lastikleri, özel boyaları ve heybetli gidonları ile görsel bir şölen sunarlar. Ben size bu araçları tasarlamaktan, yeniden sürücüsünün istek ve hayalleri doğrultusunda restore etmekten bahsediyorum tam olarak.

Okuduğum tasarım bölümünde öğrenmiş olduğum sanatsal kaygı ve bilgi birikimini bu motosikletlerin üzerinde kullanıyor olmanın bağımlılığına tutulmuş bir birey olarak söylemeliyim ki çok eğlenceli ve anlam dolu bir meşguliyet, motosiklet tasarlama ve ona kendi yorumunu katma olayı... Motosikletler tüm bu ruhsuz ve kalitesiz maddeleşmeye karşı gelir nitelikte , biri ötekine benzemeyen eşsiz araçlar. Yolda ilerlerken sizin kim olduğunuzu, nasıl bir kafa yapısı ve tarz sahibi olduğunuzu anlatır dönen tekerleri. Tüm aksesuarlarını özenle toplar hayalinizdeki parçaları biraz uğraşarak el işçiliği ile ortaya çıkartabilirsiniz.

Üstünden inip karşısına geçip bu benim çabalarımın ve dikkatle gözlemlediğim tasarım detaylarının bir bütünü diyerek o makineyi seyre dalmak bambaşka bir duygu... Tasarıma merak sarmış ve kullandığı, giydiği şeylerde farklılık ve kendine özgünlük arayanlar için oldukça geniş ve sınırsız parça, ürün skalası olan bir sektör motosiklet tasarlama olayı. Aynı zamanda Türkiye'de pek yaygın olmayan bir sektör. Şu an ülkemizde belli başlı, bu işi ciddi şekilde yapan sadece 3-4 firma var yani gelişimle ve rekabetle yapılan işlerin kalite düzeyini arttıracak bir pazar oluşumu var... Motosiklet tasarımı yapan firmalardan biri de Ankara'da. Okuldan arta kalan zamanlarımda orada tasarım üzerine başlatılan projelerde yer alıyorum ve öğrendiklerimi pratiğe dökme şansı yakalıyorum. Bu tarz bir kültürü yakından tanımak isteyenler ya da başlangıç için bir proje motosikleti arayanlar benimle iletişime geçebilirler. Beklentileriniz doğrultusunda size cevap verecek en iyi motosikleti bulmanıza seve seve yardımcı olabilirim. Dileğim odur ki Ankara'da motorcuya ve motosiklete karşı olan farkındalık ne istediğini bilen ve trafikte hoşgörü çerçevesinde ilerleyen motor kullanıcıları tarafından artacaktır.

keskinbariskeskin@gmail.com

Barış Keskin ve diğer motorsikletçiler

Konferans Metni PROF. DR. İSMAİL TUNALI

“ENDÜSTRİ, İNSAN VE SANAT”

2 Aralık 2011, İhsan Doğramacı Konferans Salonu

19.yüzyılın ikinci yarısında fizik ve biyoloji başta olmak üzere tüm doğa bilimleri yeni bir ivme kazanırlar ve onların yanı sıra psikoloji ve yeni bir bilim olarak kurulan sosyoloji de bu ivmeye uyarlar.Bilimlerde meydana gelen bu radikal revizyon, bilimlerin pozitifleşmesi ilkesi yönünde gerçekleşir. Bilimlerin pozitifleşmesi demek, bilimlerin laboratuara ve deney verilerine geri götürülmesi demektir.

Bu pozitifleşme hareketi hemen hemen aynı zamanlarda felsefeyi ve sanatı da etkiler. Felsefede bilimsel felsefe anlayışı belirgin bir ağırlık kazanır. Bilgi felsefesinin yanı sıra toplum ve tarih felsefelerinde de aynı anlayış geçerli olur, pozitivist ve materyalist bir tarih ve toplum anlayışı çağı derinden etkiler.

Bu pozitivism ve bilimselciliğin (scientifizmin) pratikteki ürünü teknoloji ve endüstridir.Teknoloji ve endüstri yeni yüzyılı belirleyen iki temel kategoridir. Teknolojinin ve büyük endüstrinin doğuşu, insanın çevresini, insanla dünya arasındaki ilgiyi, insanın düşünme konseptlerini ve insanın duyarlılık tonalitesini değiştirir. Teknoloji ve endüstri ile birlikte insan ve çevresi yeni bir dünyaya geçmiş olur. Bu süreç içinde insanın evrene bakış tarzı, dünya görüşü, değer anlayışı ve değer sistemleri değişir. Şimdi insan eline büyük bir güç geçirmiştir: Bu güç teknolojidir. Bu gücün belli bir ereği vardır, bu da iş yapma, yararlı olmadır.

Bu ereği gerçekleştirmek için kesintisiz üretim yapan fabrikalar kurulur. Teknoloji, bu fonksiyonel ereği ile özgün bir araç ve gereçler dünyası yaratır.

Teknoloji ve endüstrinin bu gelişimiyle, bilim, vaktiyle Nexton'un bilim için koyduğu universal hedefe ulaşmış olur. Ancak, böyle fonksiyonel bir ereğin belirlediği bu araçlar-gereçler dünyası, bu endüstri ürünleri, kendiliğinden bazı sorunları da beraberinde getirir.

Bunların başında kuşkusuz “yabancılaşma” olayı gelir.Bu sorun nereden kaynaklanmaktadır?Bunun yalın yanıtı, insanın mekanist bir dünya karşısında kendini iyi hissetme duygusudur diyebiliriz.Bu mekanizmin en değerli ürünü “makine”dir.Makine, genel tanımıyla, artificiel (yapay) bir organdır.Doğaya baktığımızda, canlılar dünyasında insanın ne arslan gibi güçlü bir pençesinin ne gergedan gibi boynuzlarının ne de geyik gibi hızlı koşan bacaklarının olduğunu görürüz.İnsan, bu haliyle bir yoksunluklar varlığıdır.Makine, doğada kalabilmek için insanın bu yoksunluklarını giderebilmek amacıyla sahip olduğu doğal organlarını, yetilerini güçlendirerek ya da tamamlayarak yapay olarak meydana getirdiği bir aletler sistemini ifade eder.Bu anlamda her makinede faydalı bir iş sağlayan bir kuvvet aktarımı söz konusudur.

Doğa bilimlerinin beraberinde getirdiği atomun yapısı, quantum, relativite kuramlarıyla temellendirdiği yeni kausal (nedensel) mekanist gerçeklik dünyası, sıradan bir insan için anlaşılmaz bir dünya olur. Galileo, Copernicus ve Kepler'de çocuksu bir duyarlılığın belirlediği gerçekliğin elle tutulur, gözle görülür bir nesne olduğu konusunda bütün bir çağ uzlaşıyordu. Onların buluşları, çağları için bu derece anlaşılmaz değildi. Oysa, şimdi, bu çocuksu gerçeklik, yerini soyut-matematik formüllerde ifadesini bulan bir gerçekliğe bırakmıştır.Böyle kausal-mekanist bir gerçeklik karşısında insanın duyabileceği tek duygu, yabancılaşma duygusu olacaktır. İnsan kendini şimdi

bu dünyada büyük bir çarkın küçük bir dişlisi olarak bulur.

Burada kendiliğinden şöyle bir soru doğar: İnsan bu yabancılaşma duygusundan kendini kurtarabilir mi?Ya da insan bu yabancılaşma duygusundan nasıl kurtulabilir?Özgür bir akıl, duygu ve inanç varlığı olan insan, bu mekanizmin egemenliğine boyun eğecek midir?

Fenomenoloji felsefesi, pozitivistçe temellendirilmiş bir dünyayı , bu dünyayı pozitivistçe temellendiren pozitif doğa bilimlerini “yok farz eder”, “paranteze alır”.Pozitivist bilgi görüşüne göre, bilgi objesi yalnız duyularla kavrandığı halde, fenomenolojiye göre, asıl bilgi, hakiki bilgi, duyu verileri “paranteze alındıktan” sonra geriye kalan özün bilgisidir.Böyle bir anlayış temelde pozitivist ve mekanist bir anlayışı yadsımak anlamına gelir.

Varoluşçuluk (existentializm) felsefesine göre de hakiki bilgi “insan ben”inden hareket etmeli ve dünyanın varlığını, pozitif doğa bilimlerinin aksine, “ben”in temel bir yaşantısı olarak anlamaya çalışmalıdır. Pozitif doğa bilimlerinin yöntemi, olayları açıklamaktır. Varoluşçu felsefeye göre bilginin yöntemi anlamak olmalıdır.Sanat alanında da bu yoldaki ilk ciddi atılımlar, mekanist bir dünyaya, makineye karşı insanın özünü, insanın özgür benini, özgür yaratmayı savunan “soyut” sanat anlayışlarıyla gerçekleşir. Aralarında büyük farklılıklara karşın, tüm soyut sanat anlayışlarının ortak niteliği, onların makine-insana (L'homme machine) karşı özgür, yaratıcı insanı radikal olarak savunmalarıdır.

Nedenselliğe ve mekanizme karşı sanatta ortaya çıkan bu tepki, diyebiliriz ki, bütün yüzyıl boyunca sürüp gider. Yine günümüzün sanatı bir entellasyon olarak anlayan görüşü ve sonunda sanatı (arte) bir “anti-arte” kadar götüren sanat görüşleri; bugün de güncel olan bütün

bu sanat anlayışları birbirinden farklıdır, ama onların ortak bir niteliği vardır, bu da onların nedenselliğe dayalı mekanist bir dünya anlayışına, teknolojiye karşı insanı, insanın özgür yaratıcı benini ve insan özgürlüğünü savunmalarıdır.

Teknoloji insanı nedenselliğe ve mekanizme karşı yabancılaşmaya sürükler.Bu yabancılaşma duygusu, yeni sanatın aşırı öznelliğinin kaynağı olur.Bu yabancılaşma duygusu, insanı nedensel-mekanist bir dünyaya karşı sanatla denge kurmaya götürür.

Bu arayış, ereğine insan bilincinde ulaşır. Bilinç, özgür yaratma ve yenilik demektir.Yenilik şimdi sanat için bir fetiştir.Sanatın amacı, yapay bir nedensellik ve mekanist bir dünyayı ifade etmek değil, tersine, yeni bilinç eylemlerini, aksiyonları dışı vurmak, özgür olarak yaratmaktır.

Bu yolla insan nedenselliğin, mekanizmin yalın bir uydusu olmaktan kurtulur.İnsana bu kurtuluşu sağlayan ise yeni sanattır.Bu anlamda, sanat, yalnız insansal bir etkinlik olarak kalmıyor, aynı zamanda insanı özgür bir varlık yapan ve insanı özgür yaşama, nedensellik- dışı bir yaşama götüren bir etkinlik oluyor. Ama öbür yandan insan, unutmamak gerekir ki, nedensel ve mekanist bir dünyada yaşamak durumundadır ve zorundadır.Bu nedensel ve mekanist dünyaya karşı, sanatla özgür ve yaratıcı bir dünya yaratmak, aslında gerçek bir dünyaya karşı sanal bir dünya yaratmak değil midir?Yaratılan bu sanal dünya ile “yaşanan yabancılaşma” olayı belki yine sanal olarak ortadan kalkabilir, ama bu insanın bir ilizyonu ve kendini bir aldatması olmaz mı? Bu, içinde paradoks saklayan bir durumu ortaya koymaktadır.Böyle bir paradoks ile sorun çözümlenebilir mi? Çözümlememezse, o zaman, insan ve makine karşıtlığı (antagonizmi) sorunu

gerçek zeminde nasıl çözümlenebilir?

Bauhaus, insan ve endüstriyel ürün, makine arasındaki sorunun çözümünü, insanın teknik dünyayı insanlaştırmada, endüstri ürünlerine insan tinini sokmada, onlara tinsel estetik biçimler vermede, kısacası, endüstri ürünlerini estetikleştirmede, başka bir deyimle, faydalı ve güzel değerlerini bütünleştirmede bulur. Bauhaus’tan kaynaklanan bu anlayışla, özellikle ergonominin ve endüstri tasarımının kuruluşuyla sanat, artık, müze ve galerilerin tutsaklığından kurtularak insanın gündelik yaşamına, insanın yaşadığı evinin içine, kentinin sokaklarının içine girer.Bu yeni hümanist değer anlayışının temel ilkesi, insan yaşamında yeri olan her şeyin estetikleştirilmesi ve güzelleştirilmesidir. Estetik değer burada niteliğinden bir şey kaybetmemekte, tersine yaşam gerçeğini de içine almakta ve üniversalleşmektedir.

Öbür yandan pratik fonksiyonel olan ve yaşam içinde yer alan herhangi bir nesne de burada estetik değerle bütünleşirken, hem fonksiyonel değerini yitirmemekte hem de insansal, tinsel bir nitelik elde etmektedir.

Böyle integral bir değer anlayışında, çağı belirleyen iki temel kategorinin de bütünleştiğini görüyoruz. Bu iki temel kategori “nedensellik” ve özgürlüktür. Yüzyıllar boyu felsefede uzlaşmaz karşıtlar (antinomia) olarak anlaşılan nedensellik (kausalite) ve özgürlük, şimdi, endüstriyel tasarımla gündelik yaşam gerçeğinin içinde yeni bir anlam perspektifi kazanmaktadır. Bu perspektif şunu ortaya koymaktadır:İnsan yaşamı fonksiyoneldir, ama aynı zamanda estetik olmaya açıktır.Bu, çağdaş insan yaşamının dayandığı bugün yadsınamaz hümanist bir realitedir.

**Yazarın izni ile metin kısaltılmıştır.*

Konferans Metni **PROF. DR. CENGİZ IŞIK** “AYDINLAR / TİLLO “KADİRŞİNASLIĞI YAŞATAN BİR ANADOLU TOPRAĞI”

14 Mart 2012, İhsan Doğramacı Konferans Salonu

“Mutasavvıflar ‘bikmetleşmiş’ kişilerdir. Onlar insanlığın ortak malıdır. Memlekete bolluk getirirler; bereket getirirler; refah getirirler. Memlekete gelecek bertürlü kaza ve belanın ‘paratöneri’ olmuşlardır. Çünkü onlar ölü değillerdir. Kılıç ancak kınından çıktığı zaman keskindir. İşte Ehlullah’ın ruhu da kınından çıkmış kılıç gibidir. Onlar Hakka yürüdükten sonra daha güçlüdürler.”
Küthayevi Mehmet Dumlu Hazretleri

Siirt’e sanki onun uzak bir mahallesiymiş kadar mesafedeki günümüzün Aydınlar İlçesi olan Tillo da işte böylesine bir Anadolu toprağıdır: Asma kütükleri ve fıstık ağaçlarıyla bezenmiş hareketli topografyasının hakka yürümüş nice yüksek ruhların ayak izlerini taşıyan bir Anadolu toprağı... Tillo isminin Süryanice “Yükselen Ruh” anlamına gelmesi de tesadüf değildir. Bugün hakka yürümüş nicelerinin yanında ilk akla geleni ünlü mutasavvıf İsmail Fakirullah Hazretleri’dir (1657-1734). Masum ve dilsiz hayvanlara “eziyet” olmasın için takvası gereği bütün tarla tokat işlerini kendi gören; “hiçliğini” yaşamak için 40 yaşında kendisini bitkisel hayata sokan ve 40. günün sonunda biraz su, biraz ekşi nar ve biraz da bir küçük ekmek parçasıyla hayata yeniden dönen; 48 yaşında GAVS mertebesine eren; Sultan I. Murad’ı mürid olarak kabul eden İsmail Hakkı Hazretleri. O’nun ismiyle

birlikte akla gelen ehlullahımız ise daha çocuk denecek yaşta, dokuz yaşında eline teslim edilen İbrahim Hakkı Hazretleri’dir (1703- 1780); “Marifetname” nin yazarı olan Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri; gönülle ve akılla bilebilen arif insan; fen ve sanatın büyük alimi; hakka rıza gösteren Veli; hani şu:

*Hak şerleri bayr eyler
Arifanı seyreyler
Zannetme ki gayreyler
Mevla görelim neyler; Neylerse güzel eyler*

*Dime şu niçün şöyle
Bak sonuna sabr eyle
Yerince dir ol öyle
Mevla görelim neyler; Neylerse güzel eyler*

*Hiç kimseye hor bakma
Sen nefisine yan çıkmı
İncitme gönül yıkma
Mevla görelim neyler; Neylerse güzel eyler*

*Vallah güzel etmiş
Tallah güzel etmiş
Billah güzel etmiş
Allah görelim netmiş; Netmişse güzel etmiş*

gibi “İnsanı Kamil” olmanın yolunu gösteren benzeri daha nice dizelerin sahibi İbrahim Hakkı Hazretleri. Özellikle bu her iki isim sizi Tillo’ya davet eden öncelikli parametrelerdir. Çünkü bu iki özel şahsiyet arasında bildik mürşit-mürit ilişkisinden de öte, anlayabilirsek eğer, farklı bir başka şey daha vardır anlamı bizlere miras olarak bırakılmak istenen: “Kadirşinaslık”. Peygamber Efendimizin amcası Abbas soyundan gelen İsmail Fakirullah Hazretleri ile hem tasavvuf ve hem de temel bilimler alanındaki donanımından dolayı “iki kanatlı” anlamına gelen “Zülcenaheyn” unvanlı İbrahim Hakkı Hazretleri’nin kabri şerifleri aynı türbe içinde ayakucu-başucu düzenindedir. Günümüze yalnızca soluk bir-iki

fotoğraf olarak kalmış Cas malzemeden orijinal Türbenin “ince ayarlı” tasarımı, kuracağı “Işık Sistemi” nin çalışma prensibi esas alınarak İbrahim Hakkı Hazretleri tarafından hazırlanmış ve inşa edilmiştir, tıpkı dergâh gibi. Ancak ne hazindir ki, bugün her iki yapı da restore edilmiş halleriyle karşılar sizleri. Zaten daha 60’lı yılların başına kadar bir saat hassasiyetinde çalışan sistemin artık çalışmaz olmasına, torunların buna bağlı “bedbahtlığına” neden de bu restorasyon değil midir?.. Neyse... Restorasyonla şah damarı kesilmiş olsa da, “kadirşinaslığı” doruğa taşıyan bu özel “Işık Sistemi” nin düzenliğini yine de yerinde görmek arzusu ile coşar içiniz... Yakından görüp, dokunmak istersiniz sistemin olmazsa olmazlarına... Tıpkı ben de olduğu gibi... Geliniz kendimi hiç de beklenmedik bir görevin tam da göbeğinde bulduğum kader yolumda birlikte yürüyelim. Yürüyelim ki, “OL” emri verildiğinde, kişilerin birbirlerini hiç mi hiç tanımazken bedenlerine yazılmış görevlileri gereği bir araya nasıl da toplandıklarını birlikte bir kez daha müşahade edelim!.. Yürüyelim ki, gidilen yol üzerinde öngörülen büyüklü küçüklü aşılmazların, hedefe varılması için nasıl da birer birer eriyip düzleştığının şahidi olalım!..

Tarih 01. 01. 2011... Yeni yılın ilk gününün huzmelerinin, kalkıp kalkıp inen sisler arasında fırsat buldukça incecik bir beyaz örtüye bürünmüş çevremizi daha bir aydınlıkla görebilmeye ancak izin verdiği saatlerde, Aydınlar/Tillo sokaklarındayım. Büyüsünde kaldığım ilk şey, Hükümet Konağı karşısındaki “Ölümler Kenti”nin sisin her kalkışında birer tablo gibi sunduğu gergef gibi işlenmiş mezar taşları ve aralarında kendini gösterip gösterip kaybolan türbeler.. Başlangıçta bir-kaç kişi adımlıyorduk kilit taşlarıyla henüz daha yeni döşenmiş Tillo sokaklarını. Ben, ablam, eşiyle birlikte

yeğenim ve bir de şimdinin Yeşilhisar Kaymakamı olan Sayın Mehmet Kürkcü... Hava ayaz mı ayaz!.. Yeni yılın ilk günü neden buradayım, tam da bilemiyorum?.. Bildiğim tek şey, son yıllardaki kısa tatil günlerinde yurdumu, özellikle de yurdumun Doğu ve Güneydoğu yöresini tanıma fırsatını kendime “armağan” olarak veriyor olmam. Yaz aylarında arkeolojik bilimsel araştırmalarını yürüttüğüm Kaunoşun tozu-toprağı içinde debelenip duran biri olarak son yıllarda kendim için yaptığım tek iyilik de bu zaten. Nedenini kendime sorduğumda, cevap olarak aklıma hep de Halil Rifat Paşanın “hatırlanası” öğretisi gelmektedir her nedense: “Gidemediğin yer senin değildir!” Bu kez de kısmet, Tillo’suymuş!. Dolaştıkça ‘İyi ki de buradayım’ dedirten büyüsi ile bir yorgan gibi sıcacık sarıp sarmalıyor insanı. Neyi ve neden göreceğini daha önceden öğrenmiş olman da ayrı bir heyecana sürüklüyor seni.. Yüreğinin atışı ses verdikçe, adımların daha da bir sıklaşıyor... Bir an önce görmek, dokunmak istiyorsun daha gelmeden öğrendiklerinize... Öncelikle de “Işık Hadesisi” ile ünlü Türbe’yi ziyaret etmek istiyorum!.. İstiyorum da, ayaklarım geri geri gidiyor sanki.. Çünkü biliyorsunuz ki, coğrafyası nedeniyle dünyanın başka hiçbir topografyasında gerçekleşmesi mümkün olmayan çok özel bir felsefenin ürünü düzenek, binanın 1960 yılların başındaki onarımıyla birlikte artık çalışmaz olmuş!? Tillonun bu nedenle olan mutsuzluğu sizi de sarsıyor doğallıkla.. Sistemin yeniden çalışmasında ne kadar arzulu olduklarını hissediyorsunuz anlattıklarından: Geçen zaman aralığı içinde İngilizli gelmiş, yapamamış!.. Amerikalısı gelmiş, yapamamış!.. Japonu.. Almanı gelmiş, yine yapamamış!.. Ve doğallıkla Sıze de yansıyor onların umutsuzlukları!.. Oysa içinizden geçiriyorsunuz: ‘Keşke bizler de şanslı olsaydık da, yalnızca ekinoks günlerinde gerçekleşen sistemin

çalışmasına bizler de şahit olsaydık heyecanla. Bizler de şahit olsaydık her yılın yalnızca 21 Mart ve 23 Eylül günlerinde 2800 metre uzaklıktaki Botan Çayı Vadisi içinden doğan güneşin ilk ışıklarının, daha Tillo'nun sokaklarını aydınlatmadan Türbe içindeki zamanın altı medresesinde rektörlük yapmış mutasavvıf İsmail Fakirullah Hazretleri'nin kabri başına düştüğüne... Ahlarla.. vahlarla geçiştiriyorsunuz Türbe ziyaretini... Dip tarihin belgelerini sunan hemen yanı başındaki dingin kabristanın gergef gibi işlenmiş mezar stellerine yoğunlaştığınızda ise, düşünsel olarak Ahlat'ın Selçuklu mezar taşlarına gidiyor ve biraz rahatlıyorsunuz. Rahatlatıyorsunuz rahatlatmasına ama gözünüzü şöyle bir gezdirdiğinizde, yüreğiniz bir kere daha buruluyor. Bakımsızlıktan yok olup gitmeye “ramak” kalmışlar çünkü. Bir daha bu kadar yüzyıl ömürleri yok!.. Ve soruyorsunuz kendinize: ‘Bu kadar kültürel zenginlik acaba fazla mı bize??? Fazla mı ki, değerlerini bilemiyoruz?? Yoksa öğrenmemiş miyiz daha hala dedelerimizin ayak izlerini taşıyan, nefeslerinin sindiği kültürel varlıklarımızın gelecek nesiller adına bizlerde emanet olduklarını??’ Geçmişin izlerini taşıyan o güzelim arnavut taşlarının dün kadar kısa süreç içinde sökülüp yerine döşenen kilit taşı Tillo sokaklarında yürüdüğünüzün her adımınızda bu soruları sürekli soruyorsunuz kendinize... Soruyorsunuz ilçenin adeta can çekişen geleneksel eski kültürel dokusunun zarafetine şahit olduğunuzun her anında.. Restore edilmiş olsa da, İsmail Fakirullah Hazretleri'nin yaşam izlerini taşıyan evini, halvetini ve de müstemelatını içine alan Dergâh kompleksi ile hemen köşesindeki İbrahim Hakkı Hazretleri'nin yaşadığı evini gördüğünüzde bu duygunuz hemen bir başka boyuta taşıyor. Hele de İbrahim

Hakkı Hazretleri'nin yüzyıllar öncesinde çizdiği orijinal planına uyumuna artan bir heyecanla şahit olduğunuzda. İsmail Hakkı Hazretleri tarafından dikilmiş “nar ağacı” bile ihmal edilmemiş vaziyet planı üzerinde... Yaklaşık 300 yıl öncesinden bugüne olan geçmişin “dilsiz” şahidi nar ağacı... Bereketin, bolluğun sembolü nar ağacı... Sanki o dönemde donup kalıyorsunuz. Ta ki bu ünlü bilim adamımız ve hocasından günümüze ulaşan “kutsal emanetleri” de görebileceğimize “buyrun” davetini duyuncaya kadar. Heyecanınız bir o kadar daha katlanıyor sanki. Bu defa Torun Sadullah Toprak Beyefendi'nin kendi olanaklarıyla özenle hazırlayıp sunduğu “kutsal emanetler” karşısındasınız. Ve dalıp gidiyorsunuz geçmişe. Döneminin tasavvuf ve temel bilimlerin şahitleri olan malzeme bir arada ve iç içe sunulmaktadır size burada. Bir yanda İsmail Fakirullah Hazretleri'nin kendisini anlatan “cübbesi”; diğer yanda İbrahim Hakkı Hazretleri'nin zikir tespihleri ile yanyana duran gök bilimi için kendi üretimi metal ve ahşap “gözlem aletleri”. Ve de diğerleri ile birlikte ünlü “Marifetname” kitabının orijinal nüshası. Bir düşsel ziyafet ki, nasıl????; Bu doygunluk içinde “Sabat” (Tünel) adı verilen Mardin'in “Abara” mimari tarzının içinden geçip hemen yanı başındaki çağdaş “Sabatları (?)” gördüğünüzde, gerçekten de bir tünelden, ama sanki geriye çalışan bir zaman tünelinden geçtiğinizi fark ediyor ve gerçeğe dönmek için geleneksel dokuya odaklanıyorsunuz.. Reddediyor, görmek istemiyorsunuz yanlışlıklardan doğan çirkinlikleri... Yıkılmamak için direnen geleneksel “Caş” mimarının son temsilcileri olan iki konağın girişi önünde durduğunuzda sanki bir “tablo” karşısındasınız... Her iki binanın girişin üzerindeki “taç” nasıl da bir “gergef” gibi işlenmiş?.. O nasıl büyük bir sabrın ürünü?.. O ne büyük bir ustalığın günümüze mirası?.. Hemen orada ustayı

arayıp da “elini öpmek” geçiyor içinizden!.. Ne yazık ki, yok artık... Kendisiyle birlikte ustalığını da beraberinde götürmüş, becerisini de... Bencilliğinden mi?.. Asla!.. Devamını getirecek sonraki neslini bulamamış besbelli. Yitip gitmiş ve de gitmek üzere olan diğer kültür değerlerimiz gibi bunun da değerini bilememişiz. Yenik düşmüş çağdaşlığa (?).. Yenik düşmüş yüzyılın keşfi “briket” malzemeye (?)... “Pes” etmiş artık, adı her neyse “mozaik” benzetmeli cephe giydirmelerine... Konaklardan birinin içine girdiğinizde içinizdeki “burukluğun” daha da artmasına engel olamıyorsunuz: Çünkü çatlamış duvarların yüzeyi yerel kalem işçiliğinin canlı örneklerini sunuyor size... Ve çünkü iki katlı binanın her bir mekanının tasarımı yerel sosyal yaşamın solugunu aktarıyor size.. Artık taşıyorsunuz!.. Birilerini aramak, o birilerine “haykırmak” istiyorsunuz yüreğinizde sıkışmış kalmış cümleyi: ‘Yakınlığı nedeniyle de Siirt ilimizin inanç ve kültür turizmine kavuşması için tek potansiyeli var. O da TILLO... Ama Tillo da “hak” ettiği yerde değil!!!!?’ Tek kişi geliyor aklıma o an bunu söylemem için.. Hocam, Prof. Dr. Metin Sözen.. Çeviriyorum numarasını ve coşkuyla dudaklarımdan dökülüyor yüreğimde yoğunlaşan cümle. Hem de konağın merdivenli girişi üzerinden.. Cevap olarak duyduklarım yalnızca o an için ferahlatıyor içimi: “Artık Tillo’yu ele almanın zamanı geldi..” Sokaklarında dolaşmaya devam ettikçe, bu “dingin” ilçemizin hem inanç ve hem de kültür turizmi açısından ne denli önemli olduğu pekiyor düşüncelerinizde... Çünkü daha henüz bitmemiştir göreceklelerimiz. Geleneksel dokusu bozulmamış Sabatlı sokaklardan geçip “Kutsal Kuyu” ya götürüyorlar sizi. Giderken de “Kuyu” nun artık halka mal olmuş mistik hikâyesi ile bilgilendiriliyorsunuz: “İsmail Fakirullah Hazretleri bir taziyeiden dönerken yol

üzerindeki bu kuyuya düşmüş dalgınlıkla.. Saatlerce aranmış.. Bulduğunda ise kendisi artık bir başka boyuta geçmiştir.” Bilgilenmeye bilgilendiriliyorsunuz da, “Kuyu” başına vardığınızda “yaşananı” siz artık yaşamıyorsunuz!.. Mitosun tüm öğeleri yitip gitmiş çünkü... Ne yol kalmış ortada ve ne de kuyu ağzının önceki hali... “Yazık ki, ne yazık!..” Sözcük yine dökülüyor dudaklarınızdan, istesenez de istemesenez de... Son durağınız, sistemin olmazsa olmazı bir parçası olan 1399 rakımdaki “Tefekkür Tepesi” üzerindeki “Duvar”.

Burası “soluklanmak” için bütün güzellikleri cömertçe sunuyor Size... Ayaklarınızın hemen altından türkü dizelerinden tanıdığınız Botan Çayı akmaktadır inceden kıvrıla kıvrıla ve de güftesini mırıldana mırıldana: “Tüfek aldım çıktım keklik avına; Ta Urfadan geldim Botan Çayına.” Vadi öylesine derindir ki, kendinizi bir Western filminin içinde hissedersiniz adeta. Hele de hava bizim orada olduğumuz gün gibi puslu ise... Alabilirseniz eğer kendinizi buradan, arada bir yenilense de İbrahim Hakkı Hazretleri tarafından vadinin ucuna inşa edilmiş “kuru duvara” bakın ve ekinokslarda tam da arkasından doğan güneşi hayal edin!... Ve de hocasına duyduğu “kadirşinaslığı” yerine getirmek adına yaratacağı “Işık Sistemi” için bu bilim adamımızın tek başına, içine sevgisini de katarak verdiği uğraşını... Hiç de kolay değil elbette, yaklaşık 2930 metre uzaklıkta ve 160 metre alt kottaki türbe içinde yer alan hocasına ait sandukanın başı üzerine

senenin yalnızca bu iki gününde, 21 Mart ve 23 Eylül günlerinde güneş ışığını düşürmek... Ve de Tillo, hala daha alaca karanlık içindeyken...

Sabahın değil ama akşamın alacası çökmüştür artık Tillo’ya... İnerken tepeden aşağıya soruyorsunuz kendinize: ‘Tillo neden burada?.. Neden yerleşilmiş ki bu dağlık araziye?.. Yok muymuş bir başka yer?.. Nedendir bu “Yükselen Ruh” ismi?..’ Neyse, ‘Vardır bir hikmeti’ deyip geçiştirmek istiyorsunuz. İstiyorsunuz da, hele de yapılması gerekenlerin çoğu ile ilgili bir bilim adamı olarak duyarsız kalmak gibi bir lüksünüzün olmadığını da bilinci içinde iseniz eğer, bu bilinç adeta kemirip bitiriyor sizi. Buralarda olduğumuzdan haberi olan Vali Sayın Musa Çolak beyi ziyaret etmemiz izinli olmam, biraz da olsa rahatlatıyor. En azından buralar için ne yapılmalı konusunu sıcaklığına paylaşılabileceğim bir yetkili, hem de ilin en etkin şahsiyeti ile birlikte olacağım. Anlatıyorum kendisine mesleğime yönelik yapılması gerekenleri... Altını çizice çizice şu gerçeği yineliyorum: ‘Siirt ilimizin inanç ve kültür turizmine kavuşması için tek potansiyeli var. O da TILLO... Ama Tillo da “hak” ettiği yerde değil!!!!?’ O ise, sanki beni hiç duymuyor... Her defasında sözümü kesip, ‘Hocam, ‘Işık Hadisesi’!..’ diyor. Bu kez ben O’nu duymuyorum sanki... Diyebiliyorum ki ancak, ‘Ben.. Ben... sadece bir arkeologum!..’ Yeniden başlıyoruz konuşmaya... Dönülen nokta yine aynı: “Işık Hadisesi”. Kurtulmak adına şu sözü verebiliyorum ayrılmadan önce: ‘Doğru adresi bulabilirsem eğer, neden olmasın!’ Öyle ya!.. İngiliz gelmiş yapamamış; Japonu gelmiş yapamamış; Amerikalısı, Almanı gelmiş yapamamış.. Bunu söylerken de zihnimden geçiriyorum müracaat edeceğim bilim yuvasını: Akdeniz Üniversitesi kampusu içindeki TÜBİTAK Ulusal Gözlem Evi

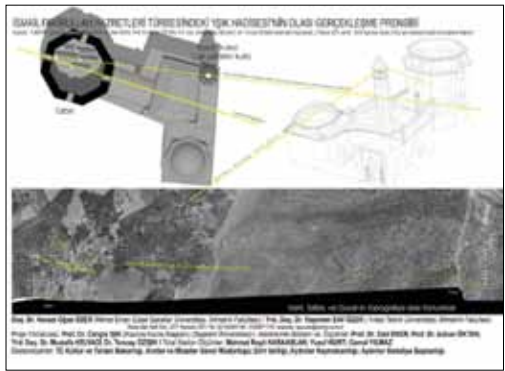
(TUG). Eski bir Akdeniz Üniversitesi olarak bildik ve tanıdık kişilerdir diye düşünüyorum o an!..

Ankara’ya dönüyorum ve o akşam bu yaşananları özetleyen bir mail atıyorum Kültür ve Turizm Bakanımız Sayın Ertuğrul Günay Bey’e ve de Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürü Sayın O. Murat Süslü Bey’e.. Bu paylaşım da üzerimdeki yükü hafifletmiş oluyordum kendimce.. İnancım, bunda da duyarsız kalmayacaklarıdır.. Ertesi gün de Gözlem Evi Müdürü Prof. Dr. Sayın Zeki Eker ile konuşuyorum Tillo’nun “Işık Hadisesi” olayını. Astrofizikçi olarak elbette ki haberdardı pirleri Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri’nden. Sadece bir günlük müsaade rica ediyordu “cevap” için. Ertesi gün döndüğünde ise, cevabı net ve kesindi: “Hocam!.. Sistemi çözemesek bile, İbrahim Hakkı Hazretleri zamanında nasıl yaptıysa, bizler de o yolu izler ve yaparız!..” 20 Mart günü Tillo’da buluşmak üzere sözleşiyoruz. Zaman içinde kezlerce telefonlaştık da, ilk kez o gün tanıyorum hocalarımı: Prof. Dr. Zeki Eker (TUG); Prof. Dr. Adnan Ökten (İst. Üni.); Yrd. Doç. Dr. Mustafa

Helvacı (Akdeniz Üni.); Dr. Tuncay Özışık (TUG) ve de mimarımız Doç. Dr. Oğuz Özer (Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üni.).

31. 01. 2011 tarihinde başlayan serüven, gerek mimari; gerek astrofizik ölçümler ve gerekse Türbenin tescilli olması nedeniyle Diyarbakır Kültür Varlıkları Koruma Kurulundan izin almak adına yapılacak fiziki müdahaleye yönelik planlanan “yol haritası”nın gereklilikleri yerine getirilerek 19. 07. 2012 tarihinde sonuçlanmıştır. Sonuçlanmıştır diyorum, çünkü genç bilim adamı Dr. Tuncay Özışık’ın kendinden emin rahatlatıcı sözü hala daha kulaklarımda: “Hocam!.. Güneşte bir sakatlık olmazsa, bizde de olmaz. 23 Eylül günü sadece kahvemizi yudumlayacağız keyifle!..” Lazerle yapılan kezlerce uygulamaların hedefini bulan sonuçları kendine güvenli bu sözün bir başka kaynağıydı.

12 Ekim 2011 günü “11. Uluslararası Transplant Kongresi”ndeki sunumumun Tillo ile ilgili metnine bırakmak istiyorum son cümlelerimi:

“Yeni yılın ilk güneşi hocamın başı üzerine doğmazsa, ben o güneşi neyleyim!”
Hoca-öğrenci ilişkisindeki, bizlerde artık

olmayan, kaybettiğimiz “kadirşinaslığı”; “vefa duygusunu” bu denli güçlü anlatan bir başka söz, bir başka öğreti daha var mıdır, bilemiyorum??. Söz, 18. yüzyıl ortalarının astronomi, tıp, matematik, fizik ve kimya gibi temel bilimler yanında, mimar ve ressam da olan Anadolu’lu ünlü bir Mutasavvıf Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri’nindir. Sözün gittiği adres de, saydığımız bütün bu bilimlerin temel eğitimini aldığı hocası İsmail Fakirullah Hazretleri. İbrahim Hakkı Hazretleri bu söylemini ortada bırakmamış, hocasının ölümü üzerine, kendisindeki astronomi disiplini de doruğa çıkartarak, sözünü gerçekleştirmiştir de... Bugün NASA’da duvarlarının birinde asılı “Uzayın derinliklerini Tillo’nun sokaklarından daha iyi tanıyorum” diyecek kadar da kendine güvenli bu astrofizikçimiz ne mi yapmıştır? Geliniz “yüksek ruhların” ev sahipliği yaptığı Tillo’da, günümüzün Aydınlar ilçesindeki, içinde kendisinin de yattığı Türbeye yönelik gerçekleştirdiği bir sistemi yakından tanıyalım: 1730’lu yılların başındayız. O günün koşulları dikkate alındığında, Duvar gibi, Türbe gibi ve Kule gibi sistemin olmazsa olmazlarının yer seçiminde ve inşasında kendisinin yıllarca uğraşmış olduğunu tahmin etmek hiç de zor değildir. Ortasında bir pencere açıklığı bırakılmış olan duvar gün doğumundaki derin Botan Çayı vadisi kenarında; bugün algılamakta zorlandığımız orijinal Türbe, bu noktadan 2930 metre batıda ve aynı aks üzerinde; Tepe noktasının iç boşluğuna bir yansıtıcının yerleştirildiği Kule ise, Türbenin hemen kuzeydoğu köşesinde. Hedef, Duvar-Kule ve Türbe içindeki hocasına ait sandukayı ekinoks tarihlerinde doğu-batı aksı üzerine oturtmaktır. Tıpkı gez-göz-arpacık örneğindeki gibi. Güneşin ekvatora dik düştüğü ve bu nedenle de gece ile gündüzün eşitlendiği 21 Mart ve 23 Eylül günlerinde doğan

güneşin ilk ışıkları, Kule’ye yerleştirilen bir yansıtıcıya çarpıp kırılarak, türbe içindeki hocasının, İsmail Fakirullah Hazretleri’nin, kabri başına düşerken, aynı zaman dilimi içinde Tillo, Botan Vadisi’nin doğusunu bir duvar gibi kapatan derin kayalık yüzeyin üst topografik çizgisi nedeniyle aydınlıktan yoksun, alaca karanlık içindedir. Burada vurgulanması gereken sistemin kendisinden çok, İbrahim Fakirullah Hazretleri’nin Tillo’nun topografik yapısını okuyacak kadar arazi bilgisine de sahip olduğudur. Ne kadar iyi bir topograf olursanız olunuz!.. Ne kadar çok iyi bir mimar olursanız olunuz!.. Ve ne kadar mükemmel bir astrofizikçi olursanız olunuz!.. Saptanmış olan odur ki, böylesine bir sistemi çalıştırabilmenin olmazsa olmazı, Tillo özellikli bir yerin olmasıdır ki, dünya haritası üzerinde böylesini bir ikinci yer daha yoktur. İbrahim Hakkı Hazretleri gibi büyük bir mutasavvıfın sistemi kurmasındaki neden, elbette ki, “kibirilenme” gibi basit bir insani duygu olamaz. Beklenen, kelimelere döktüğü dizinin derinliğinde yatan felsefesidir:

İçinde kaldığımız karanlık dünya Güneşin ilk ışınları ile yeniden nasıl aydınlığa kavuşuyorsa; sırlar nasıl da ayan - beyan ortaya çıkıyorsa; gerçekler nasıl da bu göz kamaştıran huzmelerle görünür kılınıyorsa, alaca karanlık içinde kalan Tillo’lular, daha doğrusu insanlık da, tıpkı başı üzerine düşürdüğü güneşle metaforlaşan, onunla özdeşleştirilen hocasının derunundaki engin tasavvuf ve temel bilimlerin saçtığı ilim ve irfanla bulacaktır hakikatini. Yaradan da Kur’an ifadesi aracılığı ile bizlerin yolunu kezlerce aydınlatmamış mıdır?..: Buradaki “Tan yerinin ağarması” ifadesinin zahiri anlamından kurtulabilirsek eğer, geriye “cehaletin ve bilgisizliğin karanlığından ancak vahyin, yani bilimin aydınlatıcı yoluyla kurtulabiliriz” yorumu kalır ki, zaten

tüm insanlık için indirilmiş Kur’an da, ışığı “aydınlık”; karanlığı “cehalet” olarak yorumlar.

Yaklaşık 300 yıldan buyana, altında “kadirşinaslığın” da yattığı felsefesini bugüne taşıyan sistem, tekrar ediyorum, Türbenin 60’li yılların başındaki restorasyonu ile adeta susturulmuştur. Siirtlilerin, daha doğrusu Tillo’lular’ın, daha da doğrusu gönlü burada olan “uzaktaki yakınların” yüreklerini dağlayan bu suskunluk, inanıyorum ki, İbrahim Hakkı Hazretleri’nin de ruhuna rahatsızlık vermiş, onu zedelemiştir. Zedelemiştir, çünkü gerçekleştirdiği sistem artık yalnızca çalışmamakla kalmamış, daha da önemlisi, derininde yatan tasavvufi düşünciyi de beraberinde karanlığa gömmüştür. Böylesine bir gerçekle ilk kez karşı karşıya kalındığında duyarsız kalmak gibi bir lüksümüz olabilir miydi?!. Hayır!.. İşte bu nedenle 2011 yılının ilk aylarında altı bilim adamının birlikteliği ile başlayan zorlu bir serüven, 23 Eylül, yani yılın ikinci ekinoks gününe endeksli olarak yaşanmıştır. 22 Eylül günü Tillo sokaklarının ve meydanın görülmeye değer coşkusu da sanki ertesi günün ilk şualarını erkenden kutluyor gibiydi. Bu öylesine büyük bir coşkuydu ki, birden “Tillo’ya haksızlık mı ediyorum” un duygusuna götürdü beni. Çünkü benim gönül bağı kurduğum Tillo bu değildi. Dingindi; sakindi; huzur veren ruhani bir yorgan gibi sarıp sarmalıyordu insanı. Her şey için çok geçti ama artık. Tek düşüncemiz dualarla tan yerinin saptanan anını beklemektir. Saat

06.22.24’ü. Tillo halkı teleskoplarla tüm gece boyu uzayın derinlikleriyle ilk kez tanışırken geçmeyen saniyeler geçmiş, geçmeyen dakikalar ve saatler geride kalmış ve nefeslerin tutulduğu, 50 yıllık gibi bir sürenin sonrasına yüzleri yeniden güldürecek o an gelmişti. Beraberinde de İbrahim Hakkı Hazretleri’nin bizlere bıraktığı felsefi mirası beraberinde getirmişti. Bizlere bir harf olsun öğretenler için beslememiz gereken bir “insani kâmil” duyguyu:

KADİRŞİNASLIĞI; VEFALIĞI.
Konuşmamı, Fakirullah Hazretleri’nin derununda olgunlaşarak dudaklarından dökülen sözü ile sonlandırmama müsaade ediniz lütfen!..

“Anlarsa uzağım yakımdır, Anlamazsa yakımdır uzağımdır.”

“Uzaktaki Yakınlara” buradan selam olsun!..

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR, TASARIM VE MİMARLIK FAKÜLTESİ
2012-2013 AKADEMİK YILI
ÖZEL YETENEK SINAVI BİLGİLERİ'ne:
(Temmuz ayından itibaren)
<http://gsf.baskent.edu.tr/>
ADRESİNDEN ULAŞABİLİRSİNİZ.